



Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

23 april 2018

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2018/C 142/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2018/C 142/02	Mål C-64/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 27 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Associação Sindical dos Juizes Portugueses mot Tribunal de Contas (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 19.1 FEU — Rättsmedel — Effektivt domstolsskydd — Domares oavhängighet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 — Lönesänkningar inom nationell offentlig förvaltning — Åtgärder för budgetåtstramning)	2
2018/C 142/03	Mål C-266/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 27 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Förenade kungariket) – The Queen, på begäran av: Western Sahara Campaign UK mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs (Begäran om förhandsavgörande — Avtal om fiskepartnerskap mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko — Protokoll om fastställande av de fiskemöjligheter som avses i avtalet — Rättsakter om godkännande av ingåendet av avtalet och protokollet — Förordningar varigenom de fiskemöjligheter som fastställdes i protokollet fördelas mellan medlemsstaterna — Domstols behörighet — Tolkning — Giltighet med hänsyn till artikel 3.5 FEU och internationell rätt — Nämnda avtals och protokolls tillämpning på Västsahara och på angränsande vatten)	3

2018/C 142/04	Mål C-297/16: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București – Rumänien) – Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO) mot Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2006/123/EG — Tjänster på den inre marknaden — Nationell lagstiftning enligt vilken endast veterinärer har rätt att bedriva detaljhandel med och använda ekologiska produkter, antiparasitära medel och veterinärmedicinska läkemedel — Etableringsfrihet — Krav på att kapitalet i inrättningar som bedriver detaljhandel med veterinärmedicinska läkemedel uteslutande ska innehas av veterinärer — Skydd för folkhälsan — Proportionalitet)	4
2018/C 142/05	Mål C-301/16 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Överklagande — Handelspolitik — Dumpning — Import av solfångarglas med ursprung i Kina — Förordning (EG) nr 1225/2009 — Artikel 2.7 b och c — Status som ett företag som är verksamt under marknadsmässiga förhållanden — Begreppet betydande snedvridningar till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet, i den mening som avses i artikel 2.7 c tredje strecksatsen — Skatteförmåner)	4
2018/C 142/06	Mål C-307/16: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – Stanisław Pieńkowski mot Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2006/112/EG — Mervärdesskatt — Artikel 131 — Artikel 146.1 b — Artikel 147 — Undantag för export — Artikel 273 — Lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken undantaget från skatteplikt endast gäller om en viss minsta omsättning har redovisats eller om det har ingåtts ett avtal med en näringsidkare som är behörig att genomföra återbetalningen av mervärdesskatt till resenärer)	5
2018/C 142/07	Mål C-387/16: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas – Litauen) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos mot Nidera BV (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Artikel 183 — Återbetalning av överskjutande mervärdesskatt — Sen återbetalning — Beloppet för dröjsmålsränta som ska betalas med tillämpning av nationell rätt — Nedsättning av detta belopp av skäl som inte kan hänföras till den beskattningsbara personen — Tillåtlighet — Skatteneutralitet — Rättssäkerhet)	6
2018/C 142/08	Förenade målen C-412/16 P och C-413/16 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 1 mars 2018 – Ice Mountain Ibiza, SL mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (Överklagande — EU-varumärke — Ansökan om registrering av figurmärkena ocean beach club ibiza och ocean ibiza — De äldre nationella figurmärkena OC ocean club och OC ocean club ibiza — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 b — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling)	6
2018/C 142/09	Mål C-418/16 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 28 februari 2018 – mobile.de GmbH, med tidigare firman mobile.international GmbH, mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Rezon OOD (Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 15.1 — Artikel 57.2 och 57.3 — Artikel 64 — Artikel 76.2 — Förordning (EG) nr 2868/95 — Regel 22.2 — Regel 40.6 — Ogiltighetsförfarande — Ansökningar om ogiltighetsförklaring med ett äldre nationellt varumärke som grund — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Bevis — Avslag på ansökningarna — Beaktande av överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) av ny bevisning — Upphävande av beslut meddelade av EUIPO:s annulleringsenhet — Återförvisning — Följder)	7
2018/C 142/10	Mål C-518/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyiski gradski sad – Bulgarien) – "ZPT" AD mot Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad, Natsionalna agentsia za prihodite (Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Förordning (EG) nr 1998/2006 — Artikel 35 FEUF — Stöd av mindre betydelse i form av en skattefördel — Nationell lagstiftning som inte tillämpar denna skattefördel på investeringar i tillverkningen av varor som är avsedda för export)	7

2018/C 142/11	Förenade målen C-523/16 och C-536/16: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italien) – MA.T.I. SUD SpA mot Centostazioni SpA (C-523/16), Duemme SGR SpA mot Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16) (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 51 — Rättelse av anbud — Direktiv 2004/17/EG — Förtydligande av anbud — Nationell lagstiftning enligt vilken det utgår en sanktionsavgift för anbudsgivarna vid rättelse av de handlingar som ska inges — Principer för offentlig upphandling — Principen om likabehandling — Proportionalitetsprincipen) .	8
2018/C 142/12	Mål C-558/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 1 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Kammergericht Berlin – Tyskland) – talan väckt av Doris Margret Lisette Mahnkopf (Begäran om förhandsavgörande — Området frihet, säkerhet och rättvisa — Förordning (EU) n° 650/2012 — Arv och europeiskt arvsintyg — Tillämpningsområde — Möjlighet att ange den efterlevande makens del i det europeiska arvsintyget)	9
2018/C 142/13	Mål C-577/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Berlin – Tyskland) – Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH mot Förbundsrepubliken Tyskland (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom Europeiska unionen — Direktiv 2003/87/EG — Tillämpningsområde — Artikel 2.1 — Bilaga I — Verksamhetsområden som omfattas av systemet för handel med utsläppsrätter — Tillverkning av polymerer — Användning av värme som tillhandahålls av en utomstående anläggning — Ansökan om gratis tilldelning av utsläppsrätter — Perioden 2013–2020)	9
2018/C 142/14	Mål C-672/16: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Imofloresmira – Investimentos Imobiliários SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Mervärdesskattedirektivet — Undantag från skatteplikt för transaktioner för utarrendering och uthyrning av fast egendom — Valfrihet för de beskattningsbara personerna — Medlemsstaternas genomförande — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Användning för den beskattningsbara personens beskattade transaktioner — Justering av gjorda avdrag — Otillåten)	10
2018/C 142/15	Mål C-3/17: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – Sporting Odds Limited mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítósa (Begäran om förhandsavgörande — Frihet att tillhandahålla tjänster — Artikel 56 FEUF — Artikel 4.3 FEU — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Inskränkningar — Hasardspel — Nationell lagstiftning — Staten tillhandahåller vissa former av hasardspel — Ensamtät — System med koncessioner för andra former av spel — Krav på tillstånd — Administrativ sanktionsåtgärd)	11
2018/C 142/16	Mål C-9/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus – Finland) – förfarande som anhängiggjorts av Maria Tirkkonen (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Förfarande vid offentlig upphandling av rådgivningstjänster för jordbruk — Huruvida ett system ska anses utgöra ett offentligt kontrakt — System för förvärv av tjänster, till vilket varje ekonomisk aktör som uppfyller på förhand fastställda villkor kan ansluta sig som leverantör — System som andra ekonomiska aktörer därefter inte kan ansluta sig till	12
2018/C 142/17	Mål C-46/17: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Landesarbeitsgericht Bremen – Tyskland) – Hubertus John mot Freie Hansestadt Bremen (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — På varandra följande visstidsanställningskontrakt — Klausul 5.1 — Åtgärder för att förhindra missbruk av på varandra följande visstidsanställningskontrakt — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 6.1 — Förbud mot diskriminering på grund av ålder — Nationell lagstiftning som tillåter att anställningskontraktets upphörande uppskjuts från dagen för den ordinarie pensionsålderns inträde enbart på grund av att arbetstagar har förvärvat rätt till ålderspension)	13

2018/C 142/18	Mål C-76/17: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 1 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumänien) – SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu mot Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice (Begäran om förhandsavgörande — Avgift med motsvarande verkan som en tull — Artikel 30 FEUF — Intern skatt eller avgift — Artikel 110 FEUF — Avgift som tas ut på exporterade oljeprodukter — Ej övervärtning av avgiften på konsumenten — Avgiftsbördan bärs av den skattskyldige — Återbetalning av de belopp som den skattskyldige har betalat)	13
2018/C 142/19	Mål C-117/17: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Italien) – Comune di Castellbellino mot Regione Marche m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2011/92/EU — Artikel 4.2 och 4.3 samt bilagorna I–III — Miljökonsekvensbedömning — Tillstånd att inleda arbeten vid en anläggning för produktion av elektricitet från biogas utan föregående prövning av behovet av att utföra en miljökonsekvensbedömning — Ogiltigförklaring — Tillståndet har i efterhand legaliserats på grundval av nya bestämmelser i nationell lagstiftning, utan föregående prövning av behovet av att utföra en miljökonsekvensbedömning)	14
2018/C 142/20	Mål C-289/17: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tartu Maakohus – Estland) – Collect Inkasso OÜ m.fl. mot Rain Aint m.fl. Begäran om förhandsavgörande — Rättsligt samarbete på privaträttsens område — Förordning (EG) nr 805/2004 — Europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar — Intygskrav — Miniminormer för förfaranden om obestridda fordringar — Gälldenärens rättigheter — Angivande saknas av adressen till den institution till vilken ett bestridande av fordran kan göras eller till vilken talan mot beslutet kan göras	15
2018/C 142/21	Mål C-119/17: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 22 februari 2018. (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Sibiu – Rumänien) – Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean mot SC OTP BAAK Nyrt., genom OTP BANK SA, genom Sucursala SIBIU, SC OTP BAAK Nyrt., genom OTP BANK SA (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Konsumentskydd — Direktiv 93/13/EEG — Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal — Artiklarna 3.1, 4.1, 4.2 och 5 — Bedömning av avtalsvillkorens oskälighet — Kreditavtal ingånget i utländsk valuta — Valutarisken ligger uteslutande på konsumenten — Betydande obalans i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet — Låneavtalets huvudföremål)	16
2018/C 142/22	Mål C-126/17: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 22 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – ERSTE Bank Hungary Zrt mot Orsolya Czako (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Konsumentskydd — Direktiv 93/13/EEG — Oskäligen villkor i konsumentavtal — Artiklarna 4.2, 4.5 och 6.1 — Villkor som definierar avtalets huvudsakliga föremål — Låneavtal i utländsk valuta — Omfattning av begreppet ”klart och begripligt formulerade” — Avtal som förklaras helt eller delvis ogiltigt)	17
2018/C 142/23	Förenade målen C-142/17 och C-143/17: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 7 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Manuela Maturi m. fl. / Fondazione Teatro dell’Opera di Roma, Fondazione Teatro dell’Opera di Roma/Manuela Maturi m. fl. (C-142/17), Catia Passeri / Fondazione Teatro dell’Opera di Roma (C-143/17) (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Socialpolitik — Likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet — Direktiv 2006/54/EG — Nationell lagstiftning som tillfälligt ger arbetstagare i underhållningsbranschen som uppnått pensionsåldern rätt att fortsätta att arbeta till dess att de uppnått den tidigare föreskrivna pensionsåldern, 47 år för kvinnor och 52 år för män)	18
2018/C 142/24	Mål C-233/17 P: Domstolens beslut av den 22 februari 2018 – GX mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Artikel 181 i rättegångsreglerna — Personalmål — Allmänt uttagningsprov EPSO/AD/248/13 — Beslut att inte ta upp sökanden i förteckningen över godkända sökande)	18

2018/C 142/25	Mål C-336/17 P: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 8 februari 2018 – HB m.fl. mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Institutionell rätt — Europeiskt medborgarinitiativ ”Ethics for Animals and Kids” — Skydd för förvildande djur — Psykologiska effekter på vuxna och barn — Beslut att avslå medborgarinitiativet på grund av att det uppenbart faller utanför Europeiska kommissionens befogenheter på området — Förordning (EU) nr 211/2011 — Artikel 4.2 b — Artikel 4.3)	19
2018/C 142/26	Mål C-529/17 P: Överklagande ingett den 5 september 2017 av Isabel Martín Osete av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 29 juni 2017 i mål T-427/16, Martín Osete mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	19
2018/C 142/27	Mål C-693/17 P: Överklagande ingett den 10 december 2017 av BMB sp. z o.o. av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 3 oktober 2017 i mål T-695/15, BMB sp. z o.o. mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	20
2018/C 142/28	Mål C-701/17 P: Överklagande ingett den 24 oktober 2018 av Vassil Monev Valkov av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 27 september 2017 i mål T-558/17, Valkov mot Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och Högsta domstolen i Republiken Bulgarien	21
2018/C 142/29	Mål C-7/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 3 januari 2018 – Modesto Jardón Lama mot Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social	21
2018/C 142/30	Mål C-10/18 P: Överklagande ingett den 5 januari 2018 av Marine Harvest ASA av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 26 oktober 2017 i mål T-704/14, Marine Harvest ASA mot Europeiska kommissionen	22
2018/C 142/31	Mål C-13/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 8 januari 2018 – Sole-Mizo Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	23
2018/C 142/32	Mål C-29/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 17 januari 2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. mot FOGASA, José David Sánchez Iglesias och Incatema, S.L.	24
2018/C 142/33	Mål C-30/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 17 januari 2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. mot José Ramón Fiuza Asorey och Incatema, S.L.	25
2018/C 142/34	Mål C-38/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Bari (Italien) den 19 januari 2018 – brottmål mot Massimo Gambino och Shpetim Hyka	25
2018/C 142/35	Mål C-39/18 P: Överklagande ingett den 22 januari 2018 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 10 november 2017 i mål T-180/15, Icap plc m.fl. mot Europeiska kommissionen	26
2018/C 142/36	Mål C-41/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italien) den 22 januari 2018 – Meca Srl mot Comune di Napoli	27
2018/C 142/37	Mål C-44/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 24 januari 2018 – Cobra Servicios Auxiliares S.A. mot FOGASA, Jesús Valiño López och Incatema, S.L.	27
2018/C 142/38	Mål C-46/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 25 januari 2018 – Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. Arl m.fl. mot Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	28

2018/C 142/39	Mål C-47/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Wien (Österrike) den 26 januari 2018 – Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad mot Stephan Riel, i egenskap av konkursförvaltare för Alpine Bau GmbH	29
2018/C 142/40	Mål C-53/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 29 januari 2018 – Antonio Pasquale Mastromartino mot Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	30
2018/C 142/41	Mål C-54/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italien) den 29 januari 2018 – Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus mot Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo	31
2018/C 142/42	Mål C-60/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tallinna Ringkonnakohus (Estland) den 31 januari 2018 – AS Tallinna Vesi mot Keskkonnaamet	32
2018/C 142/43	Mål C-74/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 5 februari 2018 – A Ltd	32
2018/C 142/44	Mål C-89/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 8 februari 2018 – A mot Udlændinge- og Integrationsministeriet	33
2018/C 142/45	Mål C-91/18: Talan väckt den 8 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland	34
2018/C 142/46	Mål C-102/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Köln (Tyskland) den 13 februari 2018 – Klaus Manuel Maria Brisch	35
2018/C 142/47	Mål C-116/18: Talan väckt den 14 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Rumänien	36
2018/C 142/48	Mål C-131/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 19 februari 2018 – Vanessa Gambietz mot Erika Ziegler	36
2018/C 142/49	Mål C-144/18 P: Överklagande ingett den 23 februari 2018 av River Kwai International Food Industry Co. Ltd av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 14 december 2017 i mål T-460/14, Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) mot Europeiska unionens råd	37

Tribunalen

2018/C 142/50	Mål T-45/13 RENV och T-587/15: Tribunalens dom av den 8 mars 2018 – Rose Vision mot kommissionen (Skiljedoms klausul — Sjunde ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstrationsverksamhet (2007-2013) — Bidragsavtal om projekten FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM och SFERA — Tidsfrist för att tillhandahålla den slutliga finansiella revisionsrapporten — Finansiella revisioner i vilka det konstateras felaktigheter i genomförande av projekten — Upphävande av utbetalningar — Sekretess för finansiella revisioner — Huruvida de angivna kostnaderna är stödberättigade — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Återbetalning av utbetalade belopp — Skada som uppstått genom notering i systemet för tidig varning)	39
2018/C 142/51	Mål T-292/15: Tribunalens dom av den 28 februari 2018 – Vakakis kai Synergates mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Offentlig upphandling av tjänster — Anbudsförfarande — Upptagande till sakprövning — Åsidosättande av handläggningsregler — Intressekonflikt — Omsorgsplikt — Förlorad möjlighet)	40
2018/C 142/52	Mål T-316/15: Tribunalens dom av den 1 mars 2018 – Polen mot kommissionen (Eruf — Beslut att inte bekräfta ett ekonomiskt stöd till förmån för ett större projekt — Artikel 40 första stycket g i förordning (EG) nr 1083/2006 — Motivering till det offentliga stödet — Artikel 41.2 i förordning nr 1083/2006 — Överskridande av fristen)	41

2018/C 142/53	Mål T-402/15: Tribunalens dom av den 1 mars 2018 – Polen mot kommissionen (Eruf — Beslut att inte bekräfta ett ekonomiskt bidrag till ett större projekt — Artikel 41.1 i förordning (EG) nr 1083/2006 — Utvärdering av bidrag till ett större projekt för uppnående av det operativa programmets syften — Artikel 41.2 i förordning nr 1083/2006 — Överskridande av tidsfrist)	41
2018/C 142/54	Mål T-85/16: Tribunalens dom av den 1 mars 2018 – Shoe Branding Europe mot EUIPO (två ränders position på en sko) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärke bestående av två parallella ränder på en sko — Äldre EU-figurmärke som återger tre parallella ränder på en sko — Relativt registreringshinder — Skadlig inverkan på renomméet — Artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001))	42
2018/C 142/55	Mål T-140/16: Tribunalens dom av den 7 mars 2018 – Le Pen mot parlamentet (Bestämmelser för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter — Ersättning för kostnader för assistentstöd till parlamentsledamöter — Återkrav av felaktigt utbetalda belopp — Generalsekreterarens behörighet — Bevisbörd — Motiveringsskyldighet — Maktmissbruk — Felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna — Likabehandling)	42
2018/C 142/56	Mål T-438/16: Tribunalens dom av den 1 mars 2018 – Altunis mot EUIPO – Hotel Cipriani (CIPRIANI) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket CIPRIANI — Äldre EU-ordmärket HOTEL CIPRIANI — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artikel 42.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 47.2 i förordning (EU) 2017/2001) — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Varu- eller tjänsteslagslikhet — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning 2017/1001)	43
2018/C 142/57	Mål T-462/16: Tribunalens dom av den 9 mars 2018 – Portugal mot kommissionen (EGFJ — Utgifter som undantas från finansiering — Arealstöd — Utgifter som Portugal har haft — Berättigade förväntningar — Artikel 41.3 i förordning (EG) nr 73/2009 — Artikel 31.2 i förordning (EG) nr 1290/2005 — Proportionalitet)	44
2018/C 142/58	Mål T-624/16: Tribunalens dom av den 7 mars 2018 – Gollnisch mot parlamentet (Bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter — Ersättning för assistentstöd — Återkrav av felaktigt utbetalda belopp — Generalsekreterarens befogenhet — Electa una via — Rätten till försvar — Bevisbörd — Motiveringsskyldighet — Berättigade förväntningar — Politiska rättigheter — Likabehandling — Maktmissbruk — Ledamöternas oberoende — Sakfel — Proportionalitet)	44
2018/C 142/59	Mål T-629/16: Tribunalens dom av den 1 mars 2018 – Shoe Branding Europe mot EUIPO – adidas (Två parallella ränders position på en sko) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurmärke bestående av två parallella ränder på en sko — Äldre EU-figurmärke som återger tre parallella ränder på en sko — Relativt registreringshinder — Skadlig inverkan på renomméet — Artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001)	45
2018/C 142/60	Mål T-665/16: Tribunalens dom av den 8 mars 2018 – Cinkciarz.pl mot EUIPO (€\$) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket €\$ — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009[numera artikel 7.1 b i förordning nr 2017/1001] — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009[numera artikel 7.1 c i förordning nr 2017/1001] — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009 [numera artikel 94 i förordning nr 2017/1001])	46
2018/C 142/61	Mål T-764/16: Tribunalens dom av den 28 februari 2018 – Paulini mot ECB (Personalmål — ECB:s anställda — Lön — Det årliga förfarandet för översyn av löner och ersättningar — Riktlinjers lagenlighet — Beräkningsmetod — Beaktande av sjukskrivning — Beaktande av personalföreträdares verksamhet — Principen om icke-diskriminering)	46

2018/C 142/62	Mål T-843/16: Tribunalens dom av den 28 februari 2018 – dm-drogerie markt mot EUIPO – Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket Foto Paradies — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	47
2018/C 142/63	Mål T-855/16: Tribunalens dom av den 7 mars 2018 – Fertisac mot ECHA (Reach — Avgift för att låta registrera ett ämne — Nedsatt avgift för små och medelstora företag (SMF) — Echa:s kontroll av försäkran avseende företags storlek — Beslut om uttag av en administrativ avgift — Rekommendation 2003/361/EG — Överskridande av finansiella tak — Begreppet ”anknutet företag”)	48
2018/C 142/64	Mål T-6/17: Tribunalens dom av den 7 mars 2017 – Equivalenza Manufactory mot EUIPO – ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket BLACK LABEL BY EQUIVALENZA — Det äldre internationella figurmärket LABELL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	48
2018/C 142/65	Mål T-103/17: Tribunalens dom av den 9 mars 2018 – Recordati Orphan Drugs mot EUIPO – Laboratorios Normon (NORMOSANG) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om EU-ordmärket NORMOSANG — Äldre nationella ordmärket NORMON — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (numera artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Regel 19.2 a ii och regel 20.1 i förordning (EG) nr 2868/95 (numera artikel 7.2 a ii och artikel 8.1 och 8.7 i den delegerade förordningen (EU) 2017/1430))	49
2018/C 142/66	Mål T-159/17: Tribunalens dom av den 8 mars 2018 – Claro Sol Cleaning mot EUIPO – Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Claro Sol Facility Services desde 1972 — Det äldre nationella figurmärket SOL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001])	50
2018/C 142/67	Mål T-230/17: Tribunalens dom av den 7 mars 2018 – Rstudio mot EUIPO – Embarcadero Technologies (RSTUDIO) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket RSTUDIO — Äldre EU-ordmärket ER/STUDIO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 47.2 och 47.3 i förordning 2017/1001))	50
2018/C 142/68	Mål T-35/18: Överklagande ingett den 19 januari 2018 – La Marchesiana mot EUIPO – Marchesi Angelo (MARCHESI)	51
2018/C 142/69	Mål T-41/18: Talan väckt den 24 januari 2018 – Autoridad Portuaria de Vigo mot kommissionen	52
2018/C 142/70	Mål T-64/18: Talan väckt den 6 februari 2018 – Alfamicro mot kommissionen	52
2018/C 142/71	Mål T-81/18: Talan väckt den 9 februari 2018 – Barata mot parlamentet	53
2018/C 142/72	Mål T-93/18: Talan väckt den 19 februari 2018 – International Skating Union mot kommissionen	55
2018/C 142/73	Mål T-95/18: Talan väckt den 12 februari 2018 – Gollnisch mot parlamentet	55
2018/C 142/74	Mål T-104/18: Talan väckt den 22 februari 2018 – Fundación Tecnalia Research & Innovation mot REA	57

2018/C 142/75	Mål T-106/18: Överklagande ingett den 20 februari 2018 – Laverana mot EUIPO – Agroecopark (VERA GREEN)	58
2018/C 142/76	Mål T-117/18: Överklagande ingett den 20 februari 2018 – Agencja Wydawnicza Technopol mot EUIPO (200 PANORAMICZNYCH)	58
2018/C 142/77	Mål T-118/18: Överklagande ingett den 20 februari 2018 – Agencja Wydawnicza Technopol mot EUIPO (300 PANORAMICZNYCH)	59
2018/C 142/78	Mål T-119/18: Överklagande ingett den 20 februari 2018 – Agencja Wydawnicza Technopol mot EUIPO (400 PANORAMICZNYCH)	60
2018/C 142/79	Mål T-120/18: Överklagande ingett den 20 februari 2018 – Agencja Wydawnicza Technopol mot EUIPO (500 PANORAMICZNYCH)	61
2018/C 142/80	Mål T-121/18: Överklagande ingett den 20 februari 2018 – Agencja Wydawnicza Technopol mot EUIPO (1000 PANORAMICZNYCH)	62
2018/C 142/81	Mål T-122/18: Överklagande ingett den 27 februari 2018 – Lidl Stiftung mot EUIPO – Shimano Europe (PRO)	63
2018/C 142/82	Mål T-123/18: Överklagande ingett den 27 februari 2018 – Bayer Intellectual Property mot EUIPO (Återgivning av ett hjärta)	64
2018/C 142/83	Mål T-126/18: Talan väckt den 27 februari 2018 – Van Haren Schoenen mot kommissionen	65
2018/C 142/84	Mål T-127/18: Talan väckt den 28 februari 2018 – Cortina och FLA Europe mot kommissionen	66
2018/C 142/85	Mål T-133/18: Överklagande ingett den 22 februari 2018 – IQ Group Holdings Berhard mot EUIPO – Krunner Innovation (Lumiqs)	66
2018/C 142/86	Mål T-134/18: Överklagande ingett den 1 mars 2018 – Monster Energy mot EUIPO – Nordbrand Nordhausen (BALLER'S PUNCH)	67
2018/C 142/87	Mål T-139/18: Talan väckt den 21 februari 2018 – Avio mot kommissionen	68
2018/C 142/88	Mål T-157/18: Talan väckt den 28 februari 2018 – Caprice Schuhproduktion mot kommissionen	69

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2018/C 142/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 134, 16.4.2018

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 123, 9.4.2018

EUT C 112, 26.3.2018

EUT C 104, 19.3.2018

EUT C 94, 12.3.2018

EUT C 83, 5.3.2018

EUT C 72, 26.2.2018

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 27 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Associação Sindical dos Juízes Portugueses mot Tribunal de Contas

(Mål C-64/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 19.1 FEU — Rättsmedel — Effektivt domstolsskydd — Domares oavhängighet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 — Lönesänkningar inom nationell offentlig förvaltning — Åtgärder för budgetåtstramning)

(2018/C 142/02)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Associação Sindical dos Juízes Portugueses

Motpart: Tribunal de Contas

Domslut

Artikel 19.1 andra stycket FEU ska tolkas på så sätt att principen om domstolarnas oavhängighet inte utgör hinder för att mot domstolsledamöterna vid Tribunal de Contas (Revisionsrätten, Portugal) vidta generella lönesänkningsåtgärder, såsom de som är aktuella i det nationella målet, som hänför sig till krav på att eliminera ett alltför stort budgetunderskott och till ett av Europeiska unionens program för ekonomiskt bistånd.

⁽¹⁾ EUT C 156, 2.5.2016.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 27 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Förenade kungariket) – The Queen, på begäran av: Western Sahara Campaign UK mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Mål C-266/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Avtal om fiskepartnerskap mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko — Protokoll om fastställande av de fiskemöjligheter som avses i avtalet — Rättsakter om godkännande av ingåendet av avtalet och protokollet — Förordningar varigenom de fiskemöjligheter som fastställts i protokollet fördelas mellan medlemsstaterna — Domstols behörighet — Tolkning — Giltighet med hänsyn till artikel 3.5 FEU och internationell rätt — Nämnada avtals och protokolls tillämpning på Västsahara och på angränsande vatten)

(2018/C 142/03)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Queen, på begäran av: Western Sahara Campaign UK,

Motparter: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Ytterligare deltagare i rättegången: Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader)

Domslut

Eftersom varken avtalet om fiskepartnerskap mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko eller protokollet mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som avses i avtalet om fiskepartnerskap mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko är tillämpliga på angränsande vatten till Västsaharas territorium, har det vid prövningen av den första frågan inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av rådets förordning nr 764/2006 av den 22 maj 2006 om ingående av detta avtal, rådets beslut 2013/785/EU av den 16 december 2013 om ingående av 2013 års protokoll och rådets förordning nr 1270/2013 av den 15 november 2013 om fördelningen av de fiskemöjligheter som föreskrivs detta protokoll, mot bakgrund av artikel 3.5 FEU.

⁽¹⁾ EUT C 260, 18.7.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel București – Rumänien) – Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO) mot Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

(Mål C-297/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2006/123/EG — Tjänster på den inre marknaden — Nationell lagstiftning enligt vilken endast veterinärer har rätt att bedriva detaljhandel med och använda ekologiska produkter, antiparasitära medel och veterinärmedicinska läkemedel — Etableringsfrihet — Krav på att kapitalet i inrättningar som bedriver detaljhandel med veterinärmedicinska läkemedel uteslutande ska innehas av veterinärer — Skydd för folkhälsan — Proportionalitet)

(2018/C 142/04)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Colegiul Medicilor Veterinari din România (CMVRO)

Motpart: Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor

Domslut

- 1) Artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, som ger veterinärer ensamrätt till detaljhandel med och användning av ekologiska produkter, antiparasitära medel för särskilda ändamål och veterinärmedicinska läkemedel.
- 2) Artikel 15 i direktiv 2006/123 ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, som innebär krav på att bolagskapitalet i inrättningar som bedriver detaljhandel med veterinärmedicinska läkemedel uteslutande ska innehas av en eller flera veterinärer.

⁽¹⁾ EUT C 314, 29.8.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 28 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

(Mål C-301/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Handelspolitik — Dumpning — Import av solfångarglas med ursprung i Kina — Förordning (EG) nr 1225/2009 — Artikel 2.7 b och c — Status som ett företag som är verksamt under marknadsmässiga förhållanden — Begreppet betydande snedvridningar till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet, i den mening som avses i artikel 2.7 c tredje strecksatsen — Skatteförmåner)

(2018/C 142/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och T. Maxian Rusche)

Övrig part i målet: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (ombud: Y. Melin och V. Akritidis, avocats)

Part som intervenerat till stöd för klaganden: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (ombud: A. Bochon, avocat och R. MacLean, solicitor)

Domslut

- 1) Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 16 mars 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/kommissionen (T-586/14, EU:T:2016:154), upphävs.
- 2) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal.
- 3) Beslutet om rättegångskostnaderna anstår.

⁽¹⁾ EUT C 270, 25.7.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – Stanisław Pieńkowski mot Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

(Mål C-307/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2006/112/EG — Mervärdesskatt — Artikel 131 — Artikel 146.1 b — Artikel 147 — Undantag för export — Artikel 273 — Lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken undantaget från skatteplikt endast gäller om en viss minsta omsättning har redovisats eller om det har ingåtts ett avtal med en näringsidkare som är behörig att genomföra återbetalningen av mervärdesskatt till resenärer)

(2018/C 142/06)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stanisław Pieńkowski

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

Domslut

Artiklarna 131, 146.1 b, 147 och 273 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken den beskattningsbara säljaren, i samband med en leverans av varor för export i resandes personliga bagage, ska ha redovisat en minsta omsättning under det föregående beskattningsåret eller ha ingått ett avtal med en näringsidkare som är behörig att återbetala mervärdesskatt till resande, om en underlåtenhet att uppfylla dessa villkor medför att säljaren slutgiltigt fräntas rätten att tillämpa undantaget från skatteplikt för denna leverans.

⁽¹⁾ EUT C 335, 12.9.2016.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litauen) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos mot Nidera BV

(Mål C-387/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Artikel 183 — Återbetalning av överskjutande mervärdesskatt — Sen återbetalning — Beloppet för dröjsmålsränta som ska betalas med tillämpning av nationell rätt — Nedsättning av detta belopp av skäl som inte kan hänföras till den beskattningsbara personen — Tillåtlighet — Skatteneutralitet — Rättssäkerhet)

(2018/C 142/07)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Motpart: Nidera BV

ytterligare deltagare i rättegången: Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Domslut

Artikel 183 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförd med principen om skatteneutralitet, ska tolkas så, att den utgör hinder för nedsättning av den ränta som enligt nationell rätt normalt ska erläggas på överskjutande mervärdesskatt som inte återbetalas i tid, på grund av omständigheter som inte kan hänföras till den beskattningsbara personen, såsom hur stort räntebeloppet är i förhållande till den överskjutande mervärdesskatten, längden på den period under vilken återbetalning inte har skett och orsakerna till den bristande återbetalningen samt de faktiska förluster som uppkommit för den beskattningsbara personen.

⁽¹⁾ EUT C 343, 19.9.2016

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 1 mars 2018 – Ice Mountain Ibiza, SL mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Förenade målen C-412/16 P och C-413/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Ansökan om registrering av figurmärkena ocean beach club ibiza och ocean ibiza — De äldre nationella figurmärkena OC ocean club och OC ocean club Ibiza — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 b — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling)

(2018/C 142/08)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Ice Mountain Ibiza, SL (ombud: J. L. Gracia Albero och F. Miazetto, abogados)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: S. Palmero Cabezas och D. Botis)

Domslut

- 1) Överklagandena ogillas.
- 2) Ice Mountain Ibiza SL ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 46, 13.2.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 28 februari 2018 – mobile.de GmbH, med tidigare firman mobile.international GmbH, mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Rezon OOD

(Mål C-418/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 15.1 — Artikel 57.2 och 57.3 — Artikel 64 — Artikel 76.2 — Förordning (EG) nr 2868/95 — Regel 22.2 — Regel 40.6 — Ogiltighetsförfarande — Ansökningar om ogiltighetsförklaring med ett äldre nationellt varumärke som grund — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Bevis — Avslag på ansökningarna — Beaktande av överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) av ny bevisning — Upphävande av beslut meddelade av EUIPO:s annulleringsenhet — Återförvisning — Följder)

(2018/C 142/09)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: mobile.de GmbH, med tidigare firman mobile.international GmbH (ombud: T. Lührig, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), (EUIPO) (ombud: M. Fischer), Rezon OOD (ombud: P. Kanchev, advokat)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) mobile.de GmbH ska ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och Rezon OOD.

⁽¹⁾ EUT C 419, 14.11.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Sofiyski gradski sad – Bulgarien) – ”ZPT” AD mot Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad, Natsionalna agentsia za prihodite

(Mål C-518/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Förordning (EG) nr 1998/2006 — Artikel 35 FEUF — Stöd av mindre betydelse i form av en skattefördel — Nationell lagstiftning som inte tillämpar denna skattefördel på investeringar i tillverkningen av varor som är avsedda för export)

(2018/C 142/10)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofiyski gradski sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "ZPT" AD

Motparter: Narodno sabranie na Republika Bulgaria, Varhoven administrativen sad, Natsionalna agentsia za prihodite

Domslut

- 1) Vid prövningen av den tredje frågans tredje del har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artikel 1.1 d i kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna [107 FEUF och 108 FEUF] på stöd av mindre betydelse.
- 2) Artikel 1.1 d i förordning nr 1998/2006 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för bestämmelser i nationell lagstiftning, såsom de som är aktuella i det nationella målet, som från rätten till en skattefördel, som utgör stöd av mindre betydelse, undantar investeringar i tillgångar som används för exportrelaterad verksamhet.

⁽¹⁾ EUT C 462, 12.12.2016

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italien) – MA.T.I. SUD SpA mot Centostazioni SpA (C-523/16), Duemme SGR SpA mot Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16)

(Förenade målen C-523/16 och C-536/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 51 — Rättelse av anbud — Direktiv 2004/17/EG — Förtydligande av anbud — Nationell lagstiftning enligt vilken det utgår en sanktionsavgift för anbudsgivarna vid rättelse av de handlingar som ska inges — Principer för offentlig upphandling — Principen om likabehandling — Proportionalitetsprincipen)

(2018/C 142/11)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: MA.T.I. SUD SpA (C-523/16), Duemme SGR SpA (C-536/16)

ytterligare deltagare i rättegången: China Taiping Insurance Co. Ltd (C-523/16)

Motpart: Centostazioni SpA (C-523/16), Associazione Cassa Nazionale di Previdenza e Assistenza in favore dei Ragionieri e Periti Commerciali (CNPR) (C-536/16)

Domslut

Unionsrätten, och i synnerhet artikel 51 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtjänster, varor och tjänster, principerna för offentlig upphandling, däribland principerna om likabehandling och insyn som återfinns i artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och artikel 2 i direktiv 2004/18, samt proportionalitetsprincipen, ska tolkas så, att den i princip inte utgör hinder för en nationell lagstiftning genom vilken det inrättats en biståndsmekanism för förberedelse av dokumentation, med stöd av vilken den upphandlande myndigheten i samband med en offentlig upphandling får anmoda alla anbudsgivare vars anbud är behäftat med väsentliga fel, i den mening som avses i denna lagstiftning, att rätta anbudet, mot betalning av en sanktionsavgift, under förutsättning att storleken på denna sanktionsavgift är förenlig med proportionalitetsprincipen, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

Dessa bestämmelser och principer ska däremot tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning genom vilken det inrättats en biståndsmekanism för förberedelse av dokumentation, med stöd av vilken den upphandlande myndigheten kan kräva att en anbudsgivare, mot betalning av en sanktionsavgift, åtgärdar en utebliven handling som enligt uttryckliga bestämmelser i upphandlingsdokumenten ska leda till anbudsgivarens uteslutning, eller att anbudsgivaren undanröjer felaktigheterna i sitt anbud på ett sådant sätt att genomförda rättelser eller ändringar motsvarar ingivandet av ett nytt anbud.

⁽¹⁾ EUT C 22, 23.1.2017

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 1 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Kammergericht Berlin – Tyskland) – talan väckt av Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Mål C-558/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Området frihet, säkerhet och rättvisa — Förordning (EU) n° 650/2012 — Arv och europeiskt arvsintyg — Tillämpningsområde — Möjlighet att ange den efterlevande makens del i det europeiska arvsintyget)

(2018/C 142/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Kammergericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Doris Margret Lisette Mahnkopf

ytterligare deltagare i rättegången: Sven Mahnkopf

Domslut

Artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg, ska tolkas så, att tillämpningsområdet för nämnda förordning omfattar en nationell bestämmelse, såsom den som är i fråga i det nationella målet, som föreskriver att det när en av makarna avlider ska göras en schablonmässig uppdelning av makarnas tillgångar genom en ökning av den efterlevande makens arv.

⁽¹⁾ EUT C 30, 30.1.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Berlin – Tyskland) – Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-577/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — System för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom Europeiska unionen — Direktiv 2003/87/EG — Tillämpningsområde — Artikel 2.1 — Bilaga I — Verksamhetsområden som omfattas av systemet för handel med utsläppsrätter — Tillverkning av polymerer — Användning av värme som tillhandahålls av en utomstående anläggning — Ansökan om gratis tilldelning av utsläppsrätter — Perioden 2013–2020)

(2018/C 142/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Domslut

Artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009, ska tolkas så, att en anläggning för framställning av polymerer, bland annat polykarbonat, såsom den som är aktuell i det nationella målet, som erhåller den värme som är nödvändig för denna framställning från en utomstående anläggning, omfattas inte av det system för handel med utsläppsrätter som inrättats genom direktivet eftersom den inte ger upphov till direkta koldioxidutsläpp.

⁽¹⁾ EUT C 63, 27.2.2017.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Imofloresmira – Investimentos Imobiliários SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-672/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Mervärdesskattedirektivet — Undantag från skatteplikt för transaktioner för utarrendering och uthyrning av fast egendom — Valfrihet för de beskattningsbara personerna — Medlemsstaternas genomförande — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Användning för den beskattningsbara personens beskattade transaktioner — Justering av gjorda avdrag — Otillåten)

(2018/C 142/14)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Imofloresmira – Investimentos Imobiliários SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Domslut

Artiklarna 167, 168, 184, 185 och 187 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas på så sätt att de utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken inledningsvis gjorda avdrag för ingående mervärdesskatt ska justeras på grund av att det anses att en fastighet, för vilken rätten att välja beskattning har utövats och som har stått oanvänd under mer än två år, inte längre används av den beskattningsbara personen för dennes egna beskattade transaktioner, även om det är styrkt att den beskattningsbara personen har försökt att hyra ut fastigheten under perioden i fråga.

⁽¹⁾ EUT C 86, 20.3.2017.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – Sporting Odds Limited mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

(Mål C-3/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Frihet att tillhandahålla tjänster — Artikel 56 FEUF — Artikel 4.3 FEU — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Inskränkningar — Hasardspel — Nationell lagstiftning — Staten tillhandahåller vissa former av hasardspel — Ensamrätt — System med koncessioner för andra former av spel — Krav på tillstånd — Administrativ sanktionsåtgärd)

(2018/C 142/15)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Sporting Odds Limited

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Domslut

- 1) Artikel 56 FEUF ska tolkas så, att den i princip inte utgör hinder för ett dualistiskt system för organisation av hasardspelsmarknaden enligt vilket vissa typer av spel omfattas av ett system med statligt monopol medan andra speltyper omfattas av ett system med koncessioner och tillstånd för att anordna hasardspel. Detta gäller under förutsättning att den hänskjutande domstolen fastställer att regleringen som medför inskränkningar av friheten att tillhandahålla tjänster verkligen eftersträvar – på ett sammanhängande och systematiskt sätt – de syften som den berörda medlemsstaten har åberopat.
- 2) Artikel 56 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken tillstånd för att anordna hasardspel på internet uteslutande beviljas hasardspelsaktörer som med stöd av en koncession driver kasino inom landet, eftersom bestämmelsen inte utgör ett nödvändigt villkor för att uppnå de eftersträlvade målen och det finns mindre restriktiva åtgärder som gör det möjligt att uppnå dessa mål.
- 3) Artikel 56 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, som den som är aktuell i det nationella målet, genom vilken det inrättas ett system med koncessioner och tillstånd för anordnande av hasardspel på internet, när lagstiftningen innehåller bestämmelser som är diskriminerande i förhållande till aktörer som är etablerade i andra medlemsstater eller när lagstiftningen innehåller icke-diskriminerande bestämmelser som dock tillämpas på ett sätt som inte är öppet eller genomförs på ett sätt som gör det omöjligt eller svårare att lämna anbud för vissa anbudsgivare som är etablerade i andra medlemsstater.
- 4) Artikel 56 FEUF och artikel 4.3 FEU, jämförda med artiklarna 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande friheterna, ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot en nationell bestämmelse såsom den som är aktuell i det nationella målet enligt vilken det inte behöver göras någon prövning ex officio av huruvida bestämmelser som inskränker friheten att tillhandahålla tjänster i den mening som avses i artikel 56 FEUF är proportionerliga och som lägger bevisbördan på parterna i förfarandet.
- 5) Artikel 56 FEUF, jämförd med artiklarna 47 och 48 i stadgan om de grundläggande friheterna, ska tolkas så, att det ankommer på en medlemsstat som genomfört en inskränkande lagstiftning att anföra bevisning för att det föreligger syften som kan berättiga en inskränkning av en grundläggande frihet som skyddas av EUF-fördraget och att denna inskränkning är proportionerlig. I annat fall måste den nationella domstolen dra de nödvändiga konsekvenserna av en sådan brist.

- 6) Artikel 56 FEUF ska tolkas så, att en medlemsstat inte kan anses ha underlåtit att uppfylla sin skyldighet att motivera en inskränkande bestämmelse om denna medlemsstat varken vid tidpunkten då bestämmelsen infördes i nationell lagstiftning eller vid tidpunkten då den nationella domstolen prövade bestämmelsen har lämnat en konsekvensbedömning av denna bestämmelse.
- 7) Artikel 56 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en påföljd, som den som är aktuell i det nationella målet, som påförts med anledning av äsidosättande av den nationella lagstiftningen genom vilken det inrättas ett system med koncessioner och tillstånd för anordnande av hasardspel, för det fall att den nationella lagstiftningen strider mot denna artikel.

⁽¹⁾ EUT C 112, 10.4.2017.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 1 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Korkein hallinto-oikeus – Finland) – förfarande som anhängiggjorts av Maria Tirkkonen

(Mål C-9/17) ⁽¹⁾

Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/18/EG — Förfarande vid offentlig upphandling av rådgivningstjänster för jordbruk — Huruvida ett system ska anses utgöra ett offentligt kontrakt — System för förvärv av tjänster, till vilket varje ekonomisk aktör som uppfyller på förhand fastställda villkor kan ansluta sig som leverantör — System som andra ekonomiska aktörer därefter inte kan ansluta sig till

(2018/C 142/16)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Korkein hallinto-oikeus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maria Tirkkonen

Intervenant: Maaseutuvirasto

Domslut

Artikel 1.2 a i Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster ska tolkas så, att ett system för jordbruksrådgivning, såsom det som är i fråga i det nationella målet, genom vilket ett offentligt organ väljer ut samtliga ekonomiska aktörer som uppfyller de lämplighetskrav som anges i anbudsfordran och som har klarat det prov som nämns däri, inte ska anses utgöra ett offentligt kontrakt i den mening som avses i direktivet även om inga nya ekonomiska aktörer tillåts ansluta sig därtill under systemets begränsade giltighetstid.

⁽¹⁾ EUT C 86, 20.3.2017.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Landesarbeitsgericht Bremen – Tyskland) – Hubertus John mot Freie Hansestadt Bremen

(Mål C-46/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — På varandra följande visstidsanställningskontrakt — Klausul 5.1 — Åtgärder för att förhindra missbruk av på varandra följande visstidsanställningskontrakt — Direktiv 2000/78/EG — Artikel 6.1 — Förbud mot diskriminering på grund av ålder — Nationell lagstiftning som tillåter att anställningskontraktets upphörande uppskjuts från dagen för den ordinarie pensionsålderns inträde enbart på grund av att arbetstagaren har förvärvat rätt till ålderspension)

(2018/C 142/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesarbeitsgericht Bremen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hubertus John

Motpart: Freie Hansestadt Bremen

Domslut

1. Artikel 2.2 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot en nationell bestämmelse, som den i det nationella målet, i den del den innehåller ett krav på att en anställd som har uppnått lagstadgad pensionsålder måste ha ingått ett visstidsanställningskontrakt med en viss arbetsgivare för att anställningens upphörande ska kunna skjutas upp.
2. Klausul 5.1 i ramavtalet om visstidsarbete, som ingicks den 18 mars 1999 och som utgör bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot en nationell bestämmelse, som den i det nationella målet, vilken, utan ytterligare villkor och obegränsat i tiden, ger parterna i ett anställningsavtal möjlighet att genom avtal under anställningsförhållandet skjuta upp det avtalade upphörandet av anställningsförhållandet vid uppnåendet av den ordinarie pensionsåldern, i förekommande fall ett flertal gånger, endast för att arbetstagaren har ett anspråk på ålderspension genom att ha uppnått den ordinarie pensionsåldern.

⁽¹⁾ EUT C 144, 8.5.2017

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 1 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumänien) – SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu mot Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

(Mål C-76/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Avgift med motsvarande verkan som en tull — Artikel 30 FEUF — Intern skatt eller avgift — Artikel 110 FEUF — Avgift som tas ut på exporterade oljeprodukter — Ej övervältring av avgiften på konsumenten — Avgiftsbördan bärs av den skattskyldige — Återbetalning av de belopp som den skattskyldige har betalat)

(2018/C 142/18)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Înalta Curte de Casație și Justiție

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SC Petrotel-Lukoil SA, Maria Magdalena Georgescu

Motparter: Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

Domslut

Unionsrätten, särskilt artikel 30 FEUF, ska tolkas så, att den skattskyldiga person som faktiskt har betalat en avgift med motsvarande verkan som strider mot nämnda artikel ska kunna få de erlagda beloppen återbetalade, även i en situation där betalningsmekanismen för avgiften i nationell lagstiftning har utformats på så sätt att avgiften övervältras på konsumenten.

⁽¹⁾ EUT C 151, 15.5.2017.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Italien) – Comune di Castelbellino mot Regione Marche m.fl.

(Mål C-117/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 2011/92/EU — Artikel 4.2 och 4.3 samt bilagorna I–III — Miljökonsekvensbedömning — Tillstånd att inleda arbeten vid en anläggning för produktion av elektricitet från biogas utan föregående prövning av behovet av att utföra en miljökonsekvensbedömning — Ogiltigförklaring — Tillståndet har i efterhand legaliserats på grundval av nya bestämmelser i nationell lagstiftning, utan föregående prövning av behovet av att utföra en miljökonsekvensbedömning)

(2018/C 142/19)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Comune di Castelbellino

Motparter: Regione Marche, Ministero per i beni e le attività culturali, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia – P.F. Rete Elettrica Regionale, Provincia di Ancona

Ytterligare deltagare i rättegången: Società Agricola 4 C S.S.

Domslut

När ett projekt för att öka kapaciteten i en anläggning för elproduktion, såsom det som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, inte har varit föremål för en föregående prövning av behovet av en miljökonsekvensbedömning i enlighet med nationella bestämmelser som senare förklarats oförenliga i detta avseende med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt kräver unionsrätten att medlemsstaterna ska undanröja de otillåtna konsekvenserna av denna underlåtenhet. Unionsrätten utgör inte hinder för att anläggningen, efter slutförandet av nämnda projekt, blir föremål för ett nytt förfarande för granskning, som genomförs av de behöriga myndigheterna, för att kontrollera dess överensstämmelse med kraven i detta direktiv och, eventuellt, blir föremål för en miljökonsekvensbedömning, förutsatt att de nationella bestämmelser som möjliggör en sådan legalisering inte medför att de berörda kan kringgå bestämmelserna i unionsrätten eller underlåta att tillämpa dem. Den miljöpåverkan som uppstått efter det att projektet genomförts ska också beaktas. Dessa myndigheter kan, på grundval av den lagstiftning som gäller vid den tidpunkt då den anmodas att ta ställning i frågan, förklara att en sådan miljökonsekvensbedömning inte behöver genomföras.

⁽¹⁾ EUT C 221, 10.7.2017.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 28 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tartu Maakohus – Estland) – Collect Inkasso OÜ m.fl. mot Rain Aint m.fl.

(Mål C-289/17) ⁽¹⁾

Begäran om förhandsavgörande — Rättsligt samarbete på privaträttens område — Förordning (EG) nr 805/2004 — Europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar — Intygskrav — Miniminormer för förfaranden om obestridda fordringar — Gälldenärens rättigheter — Angivande saknas av adressen till den institution till vilken ett bestridande av fordran kan göras eller till vilken talan mot beslutet kan göras

(2018/C 142/20)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Tartu Maakohus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS

Svarande: Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor, Artjom Konjarov

Domslut

Artikel 17 a och artikel 18.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar ska tolkas så, att ett domstolsbeslut som meddelats utan att gälldenären har underrättats om adressen till den domstol till vilken svarsskriften ska sändas, där gälldenären ska infinna sig eller i förekommande fall till vilken talan mot det beslutet kan göras, inte kan intygas vara en europeisk exekutionstitel.

⁽¹⁾ EUT C 249, 31.7.2017.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 22 februari 2018. (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Sibiu – Rumänien) – Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean mot SC OTP BAAK Nyrt., genom OTP BANK SA, genom Sucursala SIBIU, SC OTP BAAK Nyrt., genom OTP BANK SA

(Mål C-119/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Konsumentskydd — Direktiv 93/13/EEG — Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal — Artiklarna 3.1, 4.1, 4.2 och 5 — Bedömning av avtalsvilkorens oskälighet — Kreditavtal ingånget i utländsk valuta — Valutarisken ligger uteslutande på konsumenten — Betydande obalans i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet — Låneavtalets huvudföremål)

(2018/C 142/21)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Sibiu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande Liviu Petru Lupean, Oana Andreea Lupean

Svarande: SC OTP BAAK Nyrt., genom OTP BANK SA, genom Sucursala SIBIU, SC OTP BAAK Nyrt., genom OTP BANK SA

Avgörande

- 1) Artikel 4.2 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att uttrycket "avtalets huvudföremål" i den mening som avses i denna bestämmelse omfattar ett avtalsvillkor i ett kreditavtal, uttryckt i utländsk valuta, mellan en näringsidkare och en konsument som har tagits med i detta avtal utan individuell förhandling, såsom det avtalsvillkor som är aktuellt i det nationella målet, med innebörden att krediten ska återbetalas i samma utländska valuta som krediten beviljats i, om detta avtalsvillkor fastställer en för avtalet väsentlig prestation som ska anses kännetecknande för avtalet.
- 2) Artiklarna 3–5 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att ett avtalsvillkor i ett kreditavtal såsom det som är aktuellt i det nationella målet enligt vilket hela valutarisken överförs på låntagaren och vilket inte är avfattat på ett tydligt sätt, med följd att låntagaren inte på grundval av klara och tydliga kriterier kan bedöma de ekonomiska följderna av avtalet, kan anses som oskäligt av den nationella domstolen då den prövar villkoret om det konstateras att detta – i strid med kravet på god sed – medför en betydande obalans i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet till nackdel för konsumenten. Det ankommer härvidlag på den hänskjutande domstolen att mot bakgrund av samtliga omständigheter i målet och med beaktande av den sakkunskap och ämneskänedom som näringsidkaren besitter avseende de möjliga variationerna i växelkurserna och de risker som det med nödvändighet innebär att teckna ett lån i en utländsk valuta inledningsvis bedöma om kravet på god sed eventuellt har åsidosatts och därefter om det eventuellt föreligger en betydande obalans i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 93/13.

⁽¹⁾ EUT C 178, 6.6.2017.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 22 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – ERSTE Bank Hungary Zrt mot Orsolya Czakó

(Mål C-126/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Konsumentskydd — Direktiv 93/13/EEG — Oskäligen villkor i konsumentavtal — Artiklarna 4.2, 4.5 och 6.1 — Villkor som definierar avtalets huvudsakliga föremål — Låneavtal i utländsk valuta — Omfattning av begreppet ”klart och begripligt formulerade” — Avtal som förklaras helt eller delvis ogiltigt)

(2018/C 142/22)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ERSTE Bank Hungary Zrt

Motpart: Orsolya Czakó

Avgörande

- 1) Artikel 4.2 och artikel 5 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal ska tolkas på så sätt att villkoren i ett låneavtal som ingåtts mellan en konsument och en bank i en medlemsstat, där det belopp som kommer att ställas till konsumentens förfogande är angivet i en utländsk valuta som en bokföringsvaluta, definierad i förhållande till betalningsvalutan, och som anges tydligt, uppfyller kraven i dessa bestämmelser om att avtalsvillkor måste vara klart och begripligt formulerade. I den utsträckning som fastställandet av detta belopp beror på växelkursen vid tidpunkten för frigörandet av medel, medför detta krav att metoderna för att beräkna det belopp som faktiskt lånats ut och tillämplig växelkurs måste framgå tydligt, så att en normalt informerad genomsnittskonsument som är skäligen uppmärksam och medveten kan bedöma, på grundval av tydliga och begripliga kriterier, avtalets ekonomiska konsekvenser för honom eller henne, vilket bland annat inbegriper den totala kostnaden för det upplånade beloppet.
- 2) Artikel 6.1 i direktiv 93/13 ska tolkas på så sätt att i en situation där en nationell domstol finner att villkoren i ett låneavtal som ingåtts mellan en konsument och en bank är oskäligen, såsom de ifrågavarande villkoren i det nationella målet, utgör inte denna bestämmelse hinder för att den nationella domstolen kan förklara avtalet ogiltigt i sin helhet om det inte kan fortsätta att gälla efter det att dessa villkor har utgått.

⁽¹⁾ EUT C 221, 10.7.2017.

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 7 februari 2018 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Manuela Maturi m.fl. / Fondazione Teatro dell'Opera di Roma, Fondazione Teatro dell'Opera di Roma/Manuela Maturi m.fl. (C-142/17), Catia Passeri / Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-143/17)

(Förenade målen C-142/17 och C-143/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Socialpolitik — Likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet — Direktiv 2006/54/EG — Nationell lagstiftning som tillfälligt ger arbetstagare i underhållningsbranschen som uppnått pensionsåldern rätt att fortsätta att arbeta till dess att de uppnått den tidigare föreskrivna pensionsåldern, 47 år för kvinnor och 52 år för män)

(2018/C 142/23)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klaganden: Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera, Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-142/17), Catia Passeri (C-143/17)

Motparter: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma, Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera, Luca Troiano, Mauro Murri (C-142/17), Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (C-143/17)

Avgörande

Artikel 14.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet ska tolkas så, att det genom en sådan nationell lagstiftning som den som föreskrivs i artikel 3.7 i lagdekret nr 64/100 av den 30 april 2010, omvandlad till lag nr 100 av den 29 juni 2010, i den lydelse som var i kraft vid tidpunkten för omständigheterna i det nationella målet, – enligt vilken arbetstagare som är anställda som dansare, och som uppnått den pensionsålder som i denna bestämmelse fastställts till 45 år för såväl kvinnor som män, har rätt att under en övergångsperiod på två år kunna välja att fortsätta att utöva sin yrkesverksamhet till dess att de uppnår den högsta åldersgräns för att få vara kvar i aktiv tjänst som föreskrevs i den tidigare gällande lagstiftningen, det vill säga 47 år för kvinnor och 52 år för män – införs en direkt diskriminering på grund av kön som är förbjuden enligt detta direktiv.

⁽¹⁾ EUT C 249, 31.7.2017

Domstolens beslut av den 22 februari 2018 – GX mot Europeiska kommissionen

(Mål C-233/17 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Artikel 181 i rättegångsreglerna — Personalmål — Allmänt uttagningsprov EPSO/AD/248/13 — Beslut att inte ta upp sökanden i förteckningen över godkända sökande)

(2018/C 142/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: GX (ombud: advokaten G.-M. Enache)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: G. Gattinara och P. Mihaylova)

Avgörande

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) GX ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 221, 10.7.2017.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 8 februari 2018 – HB m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-336/17 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Institutionell rätt — Europeiskt medborgarinitiativ "Ethics for Animals and Kids" — Skydd för förvildande djur — Psykologiska effekter på vuxna och barn — Beslut att avslå medborgarinitiativet på grund av att det uppenbart faller utanför Europeiska kommissionens befogenheter på området — Förordning (EU) nr 211/2011 — Artikel 4.2 b — Artikel 4.3)

(2018/C 142/25)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: HB, Robert Coates Smith, Hans Joachim Richter, Carmen Arsene, Magdalena Anna Kuropatwinska, Christos Yiapanis, Nathalie Louise Klinge (ombud: P. Brockmann, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: H. Krämer)

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) HB, Robert Coates Smith, Hans Joachim Richter, Carmen Arsene, Magdalena Anna Kuropatwinska, Christos Yiapanis och Nathalie Louise Klinge ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 283, 28.8.2017.

Överklagande ingett den 5 september 2017 av Isabel Martín Osete av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 29 juni 2017 i mål T-427/16, Martín Osete mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-529/17 P)

(2018/C 142/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Isabel Martín Osete (ombud: V. Wellens, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Domstolen (åttonde avdelningen) avvisade överklagandet genom beslut av den 22 februari 2018.

Överklagande ingett den 10 december 2017 av BMB sp. z o.o. av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 3 oktober 2017 i mål T-695/15, BMB sp. z o.o. mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-693/17 P)

(2018/C 142/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: BMB sp. z o.o. (ombud: K. Czubkowski, radca prawny)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Ferrero SpA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom (första avdelningen) den 3 september 2017 i mål T-695/15, som delgavs till klaganden den 11 oktober 2017, och
- upphäva det beslut som meddelades av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 8 september 2015 i ärende R 1150/2012-3,

Alternativt får domstolen upphäva domen och återförvisa målet till tribunalen om förfarandet är färdigt för avgörande av domstolen.

Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna bör domstolen även

- förplikta Ferrero Spa och EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande överklagande, och
- förplikta Ferrero Spa och EUIPO att ersätta klagandens rättegångskostnader vid tribunalen, och
- förplikta Ferrero Spa att ersätta rättegångskostnaderna vid EUIPO avseende beslutet.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet åberopar klaganden två grunder.

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 25.1 e i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning⁽¹⁾ på grund av felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktigt bedömning genom

- i. att den grafiska återgivningen av det äldre varumärket ingår i den angripna formgivningen,
- ii. att det äldre varumärket och den angripna formgivningen är mycket likartade, och
- iii. att överklagandenämnden inte gjorde något fel när den ansåg att det föreligger risk för förväxling mellan äldre varumärken och angripna formgivningar.

Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 25.1 e i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning i förening med de grundläggande principerna om god förvaltningssed och skydd för berättigade förväntningar på grund av felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig bedömning genom att tribunalen konstaterade överklagandenämndens hänvisning till artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 ⁽²⁾ i punkt 33 i beslutet utgör ett rent formfel som inte hade någon avgörande inverkan på avgörandet, och att det inte är nödvändigt att ta hänsyn till nationell rättspraxis angående skydd för immateriella rättigheter vid bedömningen av risken för förväxling.

⁽¹⁾ EGT L 3, 2002, s. 1

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, 2009, s. 1).

Överklagande ingett den 24 oktober 2018 av Vassil Monev Valkov av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 27 september 2017 i mål T-558/17, Valkov mot Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och Högsta domstolen i Republiken Bulgarien

(Mål C-701/17 P)

(2018/C 142/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Vassil Monev Valkov (ombud: K. Mladenova, адвокат)

Övriga parter i målet: Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, Högsta domstolen i Republiken Bulgarien

Domstolen (tionde avdelningen) avvisade överklagandet genom beslut av den 22 februari 2018.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 3 januari 2018 – Modesto Jardón Lama mot Instituto Nacional de la Seguridad Social, Tesorería General de la Seguridad Social

(Mål C-7/18)

(2018/C 142/29)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i det nationella målet

Klagande: Modesto Jardón Lama

Motpart: Instituto Nacional de la Seguridad Social y Tesorería General de la Seguridad Social

Tolkningsfråga

Ska artikel 48 FEUF tolkas så att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver som villkor för att förtidspension ska beviljas att det pensionsbelopp som ska erhållas är högre än den minimipension som personen i fråga skulle vara berättigad till enligt samma nationella lagstiftning, varvid den "pension som ska erhållas" tolkas som den faktiska pension som enbart ska erhållas från den behöriga medlemsstaten (i det här fallet Spanien), utan att den faktiska pension som han skulle kunna erhålla på grund av en annan förmån av samma art som ska betalas av en eller flera andra medlemsstater räknas in?

Överklagande ingett den 5 januari 2018 av Marine Harvest ASA av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 26 oktober 2017 i mål T-704/14, Marine Harvest ASA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-10/18 P)

(2018/C 142/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Marine Harvest ASA (ombud: R. Subiotto QC)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom helt eller delvis,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 23 juli 2014 eller, i andra hand, ogiltigförklara de böter som påförts klaganden i det beslutet eller, i tredje hand, väsentligen nedsätta de böter som påförts klaganden i det beslutet,
- förplikta kommissionen att ersätta klagandens rättegångskostnader i detta förfarande och i förfarandet vid tribunalen,
- vid behov återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning i enlighet med domstolens dom, och
- vidta andra åtgärder som domstolen finner lämpliga.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden åberopat två grunder.

1. Genom sin första grund har klaganden gjort gällande att tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte tillämpa artikel 7.2 i förordning (EG) nr 139/2004⁽¹⁾ i detta fall.
 - a. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av begreppet "en enda koncentration", i synnerhet när den avfärdade skäl 20 i koncentrationsförordningen som grund för en tolkning av EU-lagstiftarens avsikt innebärande att alla transaktioner som "är sammankopplade av ett villkor" ska behandlas som "en enda koncentration".
 - b. För det andra gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning när den tolkade skälen till artikel 7.2 i koncentrationsförordningen.
2. Genom sin andra grund har klaganden gjort gällande att tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att påföra två bötesbelopp för samma agerande.
 - a. Domen åsidosatte principen om *ne bis in idem* genom att bötfälla Marine Harvest två gånger för förvärvet av 48,5 % av aktieinnehavet i Malek: 10 miljoner euro en gång på grundval av artikel 14.2 a i koncentrationsförordningen för påstått genomförande av koncentrationen före anmälan (påstådd överträdelse av artikel 4.1 i koncentrationsförordningen) och ytterligare 10 miljoner euro på grundval av artikel 14.2 b i koncentrationsförordningen för påstått genomförande av koncentrationen före godkännande (påstådd överträdelse av artikel 7.1 i koncentrationsförordningen).

- b. I andra hand åsidosatte domen avräkningsprincipen, eftersom den inte tog hänsyn till den första sanktionen vid fastställandet av den andra sanktionen.
- c. I tredje hand gjorde tribunalen sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte tillämpa principen om brottskonkurrens: det påstådda åsidosättandet av anmälningsskyldigheten i artikel 4.1 var den mer specifika överträdelsen och konsumerade därför den påstådda överträdelsen av genomförandeförbudet i artikel 7.1 i koncentrationsförordningen, vilket var den mer generella överträdelsen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning") (EGT L 24, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern)
den 8 januari 2018 – Sole-Mizo Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Mål C-13/18)

(2018/C 142/31)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: Sole-Mizo Zrt.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

- 1) Ska en medlemsstats praxis anses vara förenlig med bestämmelserna i unionsrätten, med rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ (nedan kallat mervärdesskattedirektivet) (särskilt mot bakgrund av dess artikel 183) och med effektivitetsprincipen, principen om direkt effekt och likvärdighetsprincipen, när man enligt denna praxis, vid en granskning av de relevanta bestämmelserna på området dröjsmålsränta, utgår från premissen att den nationella skattemyndigheten inte har gjort sig skyldig till någon överträdelse (underlåtelse) – det vill säga inte har varit i dröjsmål avseende utbetalning av icke återbetalningsbara mervärdesskatt ... avseende förvärv som inte betalats av de beskattningsbara personerna – eftersom de nationella bestämmelser som står i strid med unionsrätten var i kraft vid den tidpunkt då den nationella skattemyndigheten fattade beslut och EU-domstolen först mycket senare angav att det kriterium som angavs i dessa nationella bestämmelser inte var förenligt med unionsrätten?
- 2) Ska en medlemsstats praxis anses förenlig med unionsrätten, särskilt bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet (särskilt mot bakgrund av dess artikel 183) samt likvärdighetsprincipen, effektivitetsprincipen och proportionalitetsprincipen, när medlemsstaten enligt denna praxis, vid prövningen av relevanta bestämmelser på området dröjsmålsränta, gör en åtskillnad mellan, å ena sidan, en situation där den nationella skattemyndigheten med stöd av de nationella bestämmelser som då var ikraft – vilka dessutom var oförenliga med unionsrätten – inte har återbetalat skatten, och, å andra sidan, en situation där myndigheten i strid med dessa nationella bestämmelser inte har återbetalat skatten, och medlemsstaten när det gäller storleken på dröjsmålsräntan på den mervärdesskatt vars återbetalning inte har kunnat begäras inom en rimlig tidsperiod till följd av ett kriterium i nationell rätt som EU-domstolen förklarar oförenligt med unionsrätten gör skillnad mellan två olika perioder, såtillvida att

— de beskattningsbara personerna, under den första perioden, endast har rätt att uppbära dröjsmålsränta med en räntesats motsvarande den basränta som tillämpas av centralbanken, med beaktande av att de ungerska skattemyndigheterna, eftersom ungerska bestämmelser som är oförenliga med unionsrätten fortfarande var ikraft vid den tidpunkten, inte handlat på ett rättsstridigt sätt genom att inte tillåta betalning, inom en rimlig tidsfrist, av den mervärdesskatt som ingår i fakturorna, medan

- under den andra perioden, ränta ska betalas motsvarande två gånger den basränta som tillämpas av centralbanken – som för övrigt är tillämplig för att undvika förseningar enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning – endast för den försenade betalningen av den dröjsmålsränta som motsvarar den första perioden?
- 3) Ska artikel 183 i mervärdesskattedirektivet tolkas så, att likvärdighetsprincipen utgör hinder för en medlemsstats praxis enligt vilken skattemyndigheten på den mervärdesskatt som inte återbetalts endast ska betala ränta motsvarande den enkla basränta som tillämpas av centralbanken om skattemyndigheten har åsidosatt unionsrätten, medan den ska betala en ränta motsvarande två gånger den basränta som tillämpas av centralbanken om den har åsidosatt den nationella rätten?

(¹) EUT L 347, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 17 januari 2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. mot FOGASA, José David Sánchez Iglesias och Incatema, S.L.

(Mål C-29/18)

(2018/C 142/32)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i det nationella målet

Klagande: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Motparter: FOGASA, José David Sánchez Iglesias och Incatema, S.L.

Tolkningsfrågor

Ska klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som återfinns i bilagan till direktiv 1999/70 (¹), tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som, mot bakgrund av samma förutsättningar (avtalet mellan det uppdragsgivande företaget och ett tredje företag har upphört på det sistnämnda företagens begäran), föreskriver en lägre ersättning vid upphörande av en visstidsanställning för en viss uppgift med samma löptid som uppdragsavtal än vid upphörande av jämförbara tillsvidareanställningar, på grund av kollektiv uppsägning som motiveras av företagsekonomiska lönsamhetshänsyn till följd av upphörandet av nämnda uppdragsavtal?

Om svaret på den första frågan är jakande, ska det tolkas som att skillnaden i behandling, vad gäller ersättning, av arbetstagare med visstidsanställning och jämförbara tillsvidareanställda arbetstagare, när anställningarna upphört på grund av identiska faktiska omständigheter men med stöd av olika rättsliga bestämmelser, utgör en sådan diskriminering som är förbjuden enligt artikel 21 i stadgan och strider mot principerna om likabehandling och icke-diskriminering i artiklarna 20 och 21 i stadgan, som är en del av de allmänna principerna i unionsrätten?

(¹) Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 17 januari 2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A. mot José Ramón Fiuza Asorey och Incatema, S.L.

(Mål C-30/18)

(2018/C 142/33)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i det nationella målet

Klagande: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Motparter: José Ramón Fiuza Asorey och Incatema, S.L.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som återfinns i bilagan till direktiv 1999/70⁽¹⁾, tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som, mot bakgrund av samma förutsättningar (avtalet mellan det uppdragsgivande företaget och ett tredje företag har upphört på det sistnämnda företags begäran), föreskriver en lägre ersättning vid upphörande av en visstidsanställning för en viss uppgift med samma löptid som uppdragsavtal än vid upphörande av jämförbara tillsvidareanställningar, på grund av kollektiv uppsägning som motiveras av företagsekonomiska lönsamhetshänsyn till följd av upphörandet av nämnda uppdragsavtal?
- 2) Om svaret på den första frågan är jakande, ska det tolkas som att skillnaden i behandling, vad gäller ersättning, av arbetstagare med visstidsanställning och jämförbara tillsvidareanställda arbetstagare, när anställningarna upphört på grund av identiska faktiska omständigheter men med stöd av olika rättsliga bestämmelser, utgör en sådan diskriminering som är förbjuden enligt artikel 21 i stadgan och strider mot principerna om likabehandling och icke-diskriminering i artiklarna 20 och 21 i stadgan, som är en del av de allmänna principerna i unionsrätten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Bari (Italien) den 19 januari 2018 – brottmål mot Massimo Gambino och Shpetim Hyka

(Mål C-38/18)

(2018/C 142/34)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Bari

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Massimo Gambino, Shpetim Hyka

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 16, 18 och 20 b i direktiv 2012/29/EU⁽¹⁾ tolkas så, att de utgör hinder för att brottsoffer åter ska höras inför domstolen i ändrad sammansättning om en av parterna i förfarandet med stöd av artiklarna 511.2 och 525.2 i codice di procedura penale (såsom de har tolkats i fast praxis från Corte suprema di cassazione) nekar att ge samtycke till uppläsning av protokollen över de utsagor som samma brottsoffer tidigare har avgett inför domstolen i en annan sammansättning inom ramen för samma förfarande i en kontradiktorisk process?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF (EUT L 315, s. 57).

Överklagande ingett den 22 januari 2018 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 10 november 2017 i mål T-180/15, Icap plc m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-39/18 P)

(2018/C 142/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Christoforou, V. Bottka, M. Farley och B. Mongin)

Övriga parter i målet: Icap plc, Icap Management Services Ltd, Icap New Zealand Ltd (ICAP)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva domen (punkterna 281–299 och domslutet), i den del de böter som ålagts genom artikel 2 i det omtvistade beslutet ogiltigförklaras,
- fastställa att ICAP:s talan vid tribunalen inte kan vinna bifall såvitt avser den femte och den sjätte grunden, och, med tillämpning av dess obegränsade behörighet, fastställa lämpliga böter för ICAP, och
- förplikta ICAP att ersätta samtliga rättegångskostnader i detta förfarande och anpassa förordnandet om rättegångskostnader i domen i första instans så att det återspeglar utgången av förevarande mål om överklagande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar kommissionen en enda grund.

Kommissionen hävdar att tribunalen i sin dom i mål T-180/15, Icap plc m.fl. mot kommissionen, EU:T:2017:795, gjorde en felaktig tillämpning av EU-domstolens praxis om den motivering som krävs vid åläggande av böter. Tribunalens dom avviker från den prejudicerande domen i mål C-194/14 P, AC Treuhand mot kommissionen, EU:C:2015:717, punkterna 66–68, och innebär en strängare skyldighet för kommissionen att mer ingående motivera den metod som tillämpas vid beräkning av böter som åläggs för överträdelse av artikel 101 FEUF, särskilt vid tillämpning av punkt 37 i riktlinjerna om böter. Syftet med kommissionens överklagande är att utverka en korrigering av de allvarliga fel som förekommit i tribunalens rättstillämpning. Ett accepterande av dessa fel skulle vara till förfång för kommissionens möjligheter att fastställa lämpliga böter som är tillräckligt avskräckande. Ett korrekt iakttagande av motiveringsskyldigheten, som motsvarar de krav i rättspraxis som slås fast i mål C-194/14 P, AC Treuhand, punkt 68, är grundläggande för att uppnå det syftet. En strängare skyldighet vid motivering av böter, som inbegriper interna överläggningar och beräkningar av mellanliggande åtgärder, inkräktar tvärtom på kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning vid fastställande av böter, även när det grundas på punkt 37 i riktlinjerna om böter. Nämda punkt utformades just i syftet att göra det möjligt för kommissionen att frångå riktlinjerna om böter i atypiska fall, såsom när böter åläggs aktörer som har underlättat en handling. Såsom unionsdomstolarna har slagit fast är det viktigt att kommissionen kan behålla sitt bedömnings- och handlingsutrymme vid fastställande av böter.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale della Campania
(Italien) den 22 januari 2018 – Meca Srl mot Comune di Napoli**

(Mål C-41/18)

(2018/C 142/36)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Parter i det nationella målet

Klagande: Meca Srl

Motpart: Comune di Napoli

Tolkningsfråga

Utgör de unionsrättsliga principerna om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhet, vilka kommer till uttryck i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF), samt de principer som följer av dessa, såsom principerna om likabehandling, icke-diskriminering, proportionalitet och effektivitet som är fastställda i direktiv 2014/24/EU⁽¹⁾, samt bestämmelsen i artikel 57.4 c och 57.4 g i direktivet hinder för tillämpning av en nationell lagstiftning, såsom den italienska som följer av artikel 80.5 c i lagstiftningsdekret nr 50/2016, enligt vilken den omständigheten att det har väckts talan i tvistemål där det framställts invändning mot stora brister i fullgörandet av ett tidigare kontrakt, vilka har medfört att det berörda kontraktet sagts upp i förtid, fråntar den upphandlande myndigheten all möjlighet att bedöma anbudsgivarens pålitlighet fram till dess att det föreligger ett slutligt avgörande i målet, och detta utan att företaget har styrkt att det har vidtagit self-cleaning åtgärder för att komma tillrätta med tidigare överträdelser och undvika att samma överträdelser begås igen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. . 65).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den
24 januari 2018 – Cobra Servicios Auxiliares S.A. mot FOGASA, Jesús Valiño López och Incatema, S.**

L.

(Mål C-44/18)

(2018/C 142/37)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i det nationella målet

Klagande: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Motparter: FOGASA, Jesús Valiño López och Incatema, S.L.

Tolkningsfrågor

1. Ska klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som återfinns i bilagan till direktiv 1999/70⁽¹⁾, tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse som, mot bakgrund av samma förutsättningar (avtalet mellan det uppdragsgivande företaget och ett tredje företag har upphört på det sistnämnda företagens begäran), föreskriver en lägre ersättning vid upphörande av en visstidsanställning för en viss uppgift med samma löptid som uppdragsavtal än vid upphörande av jämförbara tillsvidareanställningar, på grund av kollektiv uppsägning som motiveras av företagsekonomiska lönsamhetshänsyn till följd av upphörandet av nämnda uppdragsavtal?

2. Om svaret på den första frågan är jakande, ska det tolkas som att skillnaden i behandling, vad gäller ersättning, av arbetstagare med visstidsanställning och jämförbara tillsvidareanställda arbetstagare, när anställningarna upphört på grund av identiska faktiska omständigheter men med stöd av olika rättsliga bestämmelser, utgör en sådan diskriminering som är förbjuden enligt artikel 21 i stadgan och strider mot principerna om likabehandling och icke-diskriminering i artiklarna 20 och 21 i stadgan, som är en del av de allmänna principerna i unionsrätten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 25 januari 2018 –
Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. Arl m.fl. mot Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura
(AGEA), Regione Veneto**

(Mål C-46/18)

(2018/C 142/38)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S.s. Franco e Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi, Roberto Tellatin

Motparter: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Tolkningsfrågor

- 1) Ska unionsrätten, i en situation som den som beskrivs och är aktuell i det nationella målet, tolkas så, att den omständigheten att en nationell bestämmelse är oförenlig med artikel 2.2 tredje stycket i förordning (EEG) nr 3950/92 ⁽¹⁾ medför att producenter inte är skyldiga att betala tilläggsavgiften om villkoren i nämnda förordning är uppfyllda?
- 2) Ska unionsrätten och i synnerhet den allmänna principen om skydd för berättigade förväntningar, i en situation som den som beskrivs och är aktuell i det nationella målet, tolkas så, att skydd för berättigade förväntningar inte kan åtnjutas av personer som har fullgjort en skyldighet enligt en medlemsstats lagstiftning och dragit fördel av verkningarna av att ifrågakvarande skyldighet har iakttagits, för det fall att denna skyldighet har visat sig strida mot unionsrätten?
- 3) Utgör artikel 9 i förordning (EG) nr 1392/2001 ⁽²⁾ av den 9 juli 2001 och det unionsrättsliga begreppet "prioriterad kategori", i en situation som den som beskrivs och är aktuell i det nationella målet, hinder för en bestämmelse i en medlemsstat, såsom artikel 2.3 i lagdekret nr 157/2004 antaget av Republiken Italien, där det fastställs olika metoder för återbetalning av den överskjutande tilläggsavgiften, varvid olika återbetalningstider och -metoder tillämpas på de producenter som har förlitat sig på skyldigheten att iaktta en nationell bestämmelse som har visat sig strida mot unionsrätten och de producenter som inte har iakttagit ifrågakvarande bestämmelse?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 405, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1392/2001 av den 9 juli 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 187, s. 19).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Wien (Österrike) den 26 januari 2018 – Skarb Pánstwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad mot Stephan Riel, i egenskap av konkursförvaltare för Alpine Bau GmbH

(Mål C-47/18)

(2018/C 142/39)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Wien

Parter i det nationella målet

Klagande: Skarb Pánstwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

Motpart: Stephan Riel, i egenskap av konkursförvaltare för Alpine Bau GmbH

Tolkningsfrågor

Fråga 1:

Ska artikel 1.2 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (nedan kallad förordning nr 1215/2012)⁽¹⁾ tolkas så, att en insolvensrättslig fastställelse (Prüfungsklage) enligt österrikiskt rätt rör insolvens i den mening som avses i artikel 1.2 b i förordning nr 1215/2012 och således är undantagen från förordningens materiella tillämpningsområde?

Fråga 2a (endast om fråga 1 besvaras jakande):

Är artikel 29.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område analogt tillämplig på ett accessoriskt förfarande som omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 1346/2000?

Fråga 2b (endast om fråga 1 besvaras nekande eller fråga 2a besvaras jakande):

Ska artikel 29.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tolkas så, att det föreligger en talan rörande samma sak och målen gäller samma parter om en borgenär – klaganden – som har anmält en (i huvudsak) identisk fordran inom ramen för det österrikiska huvudinsolvensförfarandet och inom ramen för det sekundära insolvensförfarandet i Polen, vilken (huvudsakligen) bestreds av de respektive konkursförvaltarna, först har väckt talan i Polen mot konkursförvaltaren där i det sekundära insolvensförfarandet och sedan i Österrike mot konkursförvaltaren i huvudinsolvensförfarandet – motparten – om fastställelse av att det föreligger konkursfordringar med ett visst belopp?

Fråga 3a:

Ska artikel 41 i rådets förordning (EU) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (nedan kallad förordning nr 1346/2000)⁽²⁾ tolkas så, att kravet på att meddela ”kravets art, datum för dess uppkomst och dess belopp” är uppfyllt om en borgenär med säte i en annan medlemsstat än den där förfarandet har inletts – klaganden – vid anmälan av fordran i huvudinsolvensförfarandet – såsom i förevarande mål –

- a) endast beskriver fordran genom att ange ett konkret belopp, utan att ange datum för dess uppkomst (till exempel som "fordran från underleverantören JSV Slawomir Kubica för genomförande av vägarbeten"),
- b) datum för fordrans uppkomst visserligen inte anges i anmälan, men kan härledas från de bilagor som ingetts tillsammans med anmälan av fordran (till exempel på grund av datumet på den ingivna fakturan)?

Fråga 3b:

Ska artikel 41 i rådets förordning (EU) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden tolkas så, att denna bestämmelse inte i det enskilda fallet utgör hinder mot tillämpning av mer förmånliga nationella bestämmelser för den anmälade borgenären, med säte i en annan medlemsstat än den stat där förfarandet har inletts, till exempel vad gäller kravet på att meddela datum för uppkomst?

⁽¹⁾ EUT L 351, 2012, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 2000, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
(Italien) den 29 januari 2018 – Antonio Pasquale Mastromartino mot Commissione Nazionale per le
Società e la Borsa (Consob)**

(Mål C-53/18)

(2018/C 142/40)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i det nationella målet

Klagande: Antonio Pasquale Mastromartino

Motpart: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Tolkningsfrågor

- 1) Har begreppet anknutet ombud harmoniserats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 ⁽¹⁾ och i så fall i vilka avseenden?
- 2) Utgör Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004, särskilt artiklarna 8, 23 och 51 i direktivet, samt principer och bestämmelser i fördraget rörande icke-diskriminering, proportionalitet, frihet att tillhandahålla tjänster och etableringsfrihet hinder för sådana nationella bestämmelser, som dem som återfinns i artikel 55.2 i lagstiftningsdekret nr 58 av den 24 februari 1998 (den konsoliderade lagen om finansiella förmedlingstjänster, enligt artiklarna 8 och 21 i lag nr 52 av den 6 februari 1996) i ändrad lydelse, och artikel 111.2 i beslut från den nationella företags- och börskommittén (Consob) nr 16190 av den 29 oktober 2007 (Föreskrifter om bestämmelser om genomförande av lagstiftningsdekret nr 58 av den 24 februari 1998 på området för mellanhänder), enligt vilka
 - a) det är tillåtet att efter en "skönsmässig bedömning" förbjuda utövande av verksamhet som bedrivs av ett "anknutet ombud" (rådgivare som har rätt att tillhandahålla tjänster utanför företagets lokaler – tidigare kallad marknadsförare av finansiella produkter) på grundval av omständigheter som inte inbegriper att det kunnat fastställas att dess vandel inte är tillräckligt god, såsom den definierats i nationell rätt, och samtidigt inte avser iakttagande av bestämmelserna om genomförande av direktivet,

- b) det är tillåtet att efter en "skönsmässig bedömning" för en period som uppgår till högst ett år förbjuda utövande av verksamhet som bedrivs av ett "anknutet ombud" (rådgivare som har rätt att tillhandahålla tjänster utanför företagets lokaler – tidigare kallad marknadsförare av finansiella produkter) i ett förfarande som har till syfte att undvika störningar (*strepitus*) som följer av att den aktuella personen är föremål för ett brottmålsförfarande som normalt sett pågår under en betydligt längre tid än ett år?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italien) den 29 januari 2018 – Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus mot Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo

(Mål C-54/18)

(2018/C 142/41)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Parter i det nationella målet

Klagande: Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus

Motparter: Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör de europearättsliga bestämmelserna om rätt till försvar, rätt till en rättvis rättegång och rätt till ett effektivt rättsmedel, och i synnerhet artiklarna 6 och 13 i Europakonventionen, artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 1.1 och 1.2 i direktiv 89/665/EEG ⁽¹⁾, hinder för en nationell lagstiftning, såsom artikel 120.2bis i Codice del processo amministrativo (Förvaltningsprocesslagen), vilken ålägger en aktör som deltar i ett anbuds förfarande att bestrida ett beslut att godkänna/inte utestänga en annan aktör inom 30 dagar efter delgivningen av beslutet att godkänna/utestänga deltagare?
- 2) Utgör de europearättsliga bestämmelserna om rätt till försvar, rätt till en rättvis rättegång och rätt till ett effektivt rättsmedel, och i synnerhet artiklarna 6 och 13 i Europakonventionen, artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 1.1 och 1.2 i direktiv 89/665/EEG, hinder för en nationell lagstiftning, såsom artikel 120.2bis i Codice del processo amministrativo (Förvaltningsprocesslagen), enligt vilken ekonomiska aktörer efter att förfarandet avslutats inte har rätt att göra gällande, ens genom ett anslutningsöverklagande, att godkännandet av andra aktörer varit rättsstridigt, i synnerhet godkännandet av den aktör som tilldelades kontraktet eller klaganden i huvudöverklagandet, utan att dessförinnan ha överklagat beslutet att godkänna deltagare inom den ovannämnda tidsfristen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tallinna Ringkonnakohus (Estland) den 31 januari 2018 – AS Tallinna Vesi mot Keskkonnaamet

(Mål C-60/18)

(2018/C 142/42)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Tallinna Ringkonnakohus

Parter i det nationella målet

Klagande: AS Tallinna Vesi

Motpart: Keskkonnaamet

Övriga deltagare i förfarandet: Keskkonnaministeerium

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 6.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv, tolkas så, att en nationell lagstiftning är förenlig med denna bestämmelse då det i nämnda lagstiftning föreskrivs – när det på unionsnivå inte har fastställts några kriterier för när en viss sorts avfall upphör att vara avfall – att frågan när avfall upphör att vara avfall beror på huruvida det i nationell allmängiltig lagstiftning har fastställts kriterier för en konkret sorts avfall?
2. Säkerställer artikel 6.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv, när det på unionsnivå inte har fastställts några kriterier för när en viss sorts avfall upphör att vara avfall, en rätt för innehavaren av avfallet att ansöka hos den behöriga myndigheten eller en nationell domstol om att frågan när avfall upphör att vara avfall ska fastställas i enlighet med EU-domstolens gällande praxis, oberoende av huruvida det i nationell allmängiltig lagstiftning har fastställts kriterier för en konkret sorts avfall?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 5 februari 2018 – A Ltd

(Mål C-74/18)

(2018/C 142/43)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i det nationella målet

Klagande: A Ltd

Part i målet: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Tolkningsfrågor

1. Ska vid tolkningen av artikel 157.1 i direktivet 2009/138/EG⁽¹⁾, när denna bestämmelse läses tillsammans med bestämmelserna i artikel 13.13 och 13.14 i samma direktiv, som den medlemsstat som är berättigad att uppbära skatt på försäkringspremie betraktas den stat där det bolag (en juridisk person) som tecknat försäkringen har sitt säte eller den stat där det målbolaget har sitt säte, när ett försäkringsbolag med säte i Storbritannien utan att etablera sig i Finland tillhandahåller en försäkring som täcker risker i anslutning till företagsköp, så att försäkringen tillhandahålls

- Ett företag som inte etablerat sig i Finland och som uppträder som köpare i företagsaffären, medan målföretaget har sitt säte i Finland,
 - Ett i Finland etablerat företag, som uppträder som köpare i företagsaffären, medan målföretaget inte har etablerat sig i Finland,
 - Ett företag som inte etablerat sig i Finland och som uppträder som säljare i företagsaffären, medan målföretaget har sitt säte i Finland,
 - Ett i Finland etablerat företag, som uppträder som säljare i företagsaffären, medan målföretaget inte har etablerat sig i Finland?
2. Har det betydelse i sammanhanget att försäkringen täcker enbart ansvaret för de skatter som uppstått för målföretaget före försäljningen?
 3. Har det betydelse i sammanhanget huruvida det är aktierna i målföretaget eller dess affärsrörelse som överläts genom företagsaffären?
 4. Har det i en situation där det är aktierna i målföretaget som överläts betydelse att de försäkringar som säljaren ger köparen gäller endast köparen, att säljaren äger de aktier som är föremål för försäljningen och att inga utomstående parter har krav som är riktade mot dessa aktier?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (EUT L 335, 2009, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 8 februari 2018 – A mot Udlændinge- og Integrationsministeriet

(Mål C-89/18)

(2018/C 142/44)

Rättegångsspråk: *danska*

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i det nationella målet

Klagande: A

Motpart: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Tolkningsfrågor

- 1) I ett fall då det införts ”nya restriktioner” för familjeåterförening mellan äkta makar, vilka i princip strider mot stand still-bestämmelsen i artikel 13 i beslut nr 1/80 (Associeringsrådets beslut 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen som bifogats till Avtalet av den 12 september 1963 mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet) om en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet), och då dessa restriktioner motiveras av skälet att uppnå en ”lyckad integration”, vilket godkänts av domstolen i domen av den 12 april 2016 i mål C-561/14, Genc (se även domen av den 10 juli 2014 i mål C-138/13, Dogan), kan då en bestämmelse som 9 § stycke 7 i den danska utlänningslagen – vilken bland annat innebär att det i princip uppställs som ett villkor för familjeåterförening mellan en person, som är tredjelandsmedborgare och har uppehållstillstånd i Danmark, och dennes maka, att paret anknytning till Danmark är starkare än till Turkiet – anses vara ”motiverad[d] av tvingande skäl av allmänintresse [samt anses] ägnad att säkerställa att det legitima syftet uppnås och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det”?

- 2) För det fall den första frågan besvaras jakande, med innebörden att ett anknytningskrav i princip ska anses ägnat att säkerställa integrationsändamålet, är det då möjligt att, utan att detta strider mot prövningen av huruvida det införts en begränsning och kravet på proportionalitet:
- i) tillämpa en praxis, enligt vilken det, när maken med uppehållstillstånd i medlemsstaten (referenspersonen) först kom dit som 12-13-åring eller senare, vid bedömningen av referenspersonens anknytning till medlemsstaten läggs stor vikt vid följande: om den berörde personen antingen har vistats lagligt under en längre period om cirka 12 år i medlemsstaten, eller har vistats i medlemsstaten och haft ett fast arbete där som innebär en hög grad av kontakt och kommunikation med kollegor och eventuella kunder på medlemsstatens språk under en period som utan betydande avbrott har varat i minst 4–5 år, eller har vistats i medlemsstaten och haft ett fast arbete där som inte innebär en hög grad av kontakt och kommunikation med kollegor och eventuella kunder på medlemsstatens språk under en period som utan betydande avbrott har varat i minst 7–8 år,
 - ii) tillämpa en praxis, enligt vilken det förhållandet att referenspersonen har behållit en betydande anknytning till sitt hemland genom att besöka hemlandet ofta eller långvarigt talar emot att anknytningskravet är uppfyllt, medan kortare semestervistelser eller kortare skolvistelser inte talar emot ett bifall,
 - iii) tillämpa en praxis, enligt vilken det förhållandet att det föreligger en så kallad "gift, skild, omgift"-situation starkt talar emot att anknytningskravet är uppfyllt?

Talan väckt den 8 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-91/18)

(2018/C 142/45)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Kyratsou och F. Tomat)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska fastställa att Republiken Grekland, genom att anta och behålla lagstiftning som

- i. påför tsiroupo/tsikoudia (brännvin) som tillverkas av "permanenta destillatörer" en punktskatt som understiger 50 procent av den normala nationella punktskatten, medan alkoholdrycker som importeras från andra medlemsstater påförs punktskatt enligt den normala skattesatsen, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 19, 21 och 23.2 i direktiv 92/83 ⁽¹⁾ och enligt artikel 110 FEUF, och
- ii. påför tsiroupo/tsikoudia (brännvin) som tillverkas av "tillfälliga destillatörer" en ännu lägre punktskatt, medan alkoholdrycker som importeras från andra medlemsstater påförs punktskatt enligt den normala skattesatsen, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 19, 21 och 22.1 i direktiv 92/83 och artikel 3.1 i direktiv 92/84/EEG ⁽²⁾ och enligt artikel 110 FEUF.

Sökanden yrkar dessutom att domstolen ska förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen skickade den 24 september 2015 ett motiverat yttrande till Republiken Grekland, i vilket den gjorde gällande följande: Genom att påföra tsiroupo/tsikoudia (brännvin) som tillverkas av "permanenta destillatörer" en punktskatt som understiger 50 procent av den normala nationella punktskatten, medan alkoholdrycker som importeras från andra medlemsstater påförs punktskatt enligt den normala skattesatsen, har Republiken Grekland underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 19, 21 och 23.2 i direktiv 92/83 och enligt artikel 110 FEUF. Genom att påföra tsiroupo/tsikoudia (brännvin) som tillverkas av "tillfälliga destillatörer" en ännu lägre punktskatt, medan alkoholdrycker som importeras från andra medlemsstater påförs punktskatt enligt den normala skattesatsen, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 19, 21 och 22.1 i direktiv 92/83 och artikel 3.1 i direktiv 92/84/EEG⁽³⁾ och enligt artikel 110 FEUF.

I bestämmelserna i unionsrätten om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker föreskrivs inte en nedsatt punktskattesats för tsiroupo/tsikoudia. Införandet av en ännu lägre punktskattesats för tsiroupo/tsikoudia som tillverkas av små "tillfälliga" destillatörer är inte förenlig med de tillämpliga bestämmelserna i direktiv 92/83, jämförda med de relevanta bestämmelserna i direktiv 92/84. Den gällande grekiska lagstiftningen strider därför mot dessa direktiv i denna utsträckning. Den strider även mot artikel 110.1 FEUF, i den mån som den belägger importerade alkoholdrycker som liknar tsiroupo/tsikoudia med en högre punktskatt, och mot artikel 110.1 FEUF, i den mån som den indirekt skyddar tsiroupo/tsikoudia mot andra alkoholdrycker som huvudsakligen importeras från andra medlemsstater och som konkurrerar med denna lokala produkt.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 1992, s. 21).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 1992, s. 29).

⁽³⁾ Rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 1992, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Köln (Tyskland) den 13 februari 2018 – Klaus Manuel Maria Brisch

(Mål C-102/18)

(2018/C 142/46)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Köln

Part i det nationella målet

Klagande: Klaus Manuel Maria Brisch

Tolkningsfrågan

Är det vid ansökan om ett europeiskt arvsintyg enligt artikel 65.2 i arvsförordningen⁽¹⁾ obligatoriskt att använda formulär IV (bilaga 4) enligt artikel 1.4 i genomförandeförordningen⁽²⁾, vilket utarbetats i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 81.2 i arvsförordningen, eller är det fråga om en fakultativ bestämmelse?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (EUT L 201, 2012, s. 107).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1329/2014 av den 9 december 2014 om införande av de formulär som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (EUT L 359, 2014, s. 30).

Talan väckt den 14 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Rumänien**(Mål C-116/18)**

(2018/C 142/47)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Samnadda, L. Nicolae och G. von Rintelen)

Svarande: Rumänien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Rumänien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 43.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/26/EU av den 26 februari 2014 om kollektiv förvaltning av upphovsrätt och närstående rättigheter och gränsöverskridande licensiering av rättigheter till musikaliska verk för användning på nätet på den inre marknaden ⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- förplikta Rumänien att i enlighet med artikel 260.3 FEUF erlagga ett vite uppgående till 42 377,60 euro för varje dags försening med att underrätta om åtgärder för det fulla införlivandet av direktiv 2014/26/EU, räknat från den dag då avgörande meddelas i förevarande mål, och
- förplikta Rumänien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 43.1 i direktiv 2014/26/EU ska medlemsstaterna sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 10 april 2016. De ska genast underrätta kommissionen om detta. Således ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att införliva ett direktiv i nationell rätt inom en föreskriven tidsperiod och underrätta kommissionen om dessa åtgärder.

Kommissionen anser också att Rumänien ska förpliktas att erlagga ett vite uppgående till 42 377,60 euro för varje dags försening med att underrätta om åtgärder för det fulla införlivandet av direktiv 2014/26/EU, räknat från den dag då avgörande meddelas i förevarande mål. Beloppet har fastställts med beaktande av överträdelsens allvar och varaktighet samt behovet av att beloppet har en avskräckande verkan i förhållande till medlemsstatens betalningsförmåga.

Fristen för införlivande av direktivet i nationell rätt gick ut den 10 april 2016.

⁽¹⁾ EUT L 84, 2014, s. 72.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 19 februari 2018 –
Vanessa Gambietz mot Erika Ziegler****(Mål C-131/18)**

(2018/C 142/48)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Vanessa Gambietz

Motpart: Erika Ziegler

Tolkningsfrågan

Ska artikel 6.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7 EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att det fasta belopp om 40 euro som nämns i artikel 6.1 i direktivet ska kvittas mot externa rättsliga kostnader som till följd av gäldenärens dröjsmål med betalningen uppkommer genom att en advokat anlitas före rättegången och att de därför ska ersättas enligt artikel 6.3 i direktivet?

⁽¹⁾ EUT L 48, 2011, s. 1.

Överklagande ingett den 23 februari 2018 av River Kwai International Food Industry Co. Ltd av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 14 december 2017 i mål T-460/14, Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) mot Europeiska unionens råd

(Mål C-144/18 P)

(2018/C 142/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (ombud: F. Graafsma och J. Cornelis, advocaten)

Övriga parter i målet: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 14 december 2017 i mål T-460/14, Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) mot Europeiska unionens råd, och
- förplikta sökanden i första instans att ersätta klagandens rättegångskostnader i samband med förevarande överklagande samt rättegångskostnaderna för förfarandet vid tribunalen i mål T-460/14.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att tribunalens bedömning bygger på flera felaktiga rättstillämpningar och missuppfattningar av de faktiska omständigheterna och bevisningen. Klaganden anser därför att den överklagade domen ska upphävas.

Klaganden åberopar tre grunder till stöd för sitt överklagande.

Första grunden: Genom att klagandens invändningar mot att den ursprungliga ansökan togs upp till sakprövning – vilka även avsåg den fjärde grunden – inte prövades i den överklagade domen åsidosattes klagandens rätt till försvar vid tribunalen. Klagandens invändningar om rättegångshinder berördes inte i den överklagade domen, utan att det gavs några skäl/någon motivering till att det inte var nödvändigt att pröva klagandens invändningar.

Andra grunden: Genom att frågan om fördelning av kostnader klassificerades som en fråga om fastställelse av normalvärdet och därmed dumpningsmarginalberäkningen och inte som en fråga om det förelåg någon bestående förändring av omständigheterna, missuppfattades bevisningen i den överklagade domen. Inget av sökandens påståenden under det administrativa förfarandet kopplar ihop frågan om fördelning av kostnader med frågan om beräkningen av dumpningsmarginalen.

Tredje grunden: Den överklagade domen strider mot artikel 10 i grundförordningen ⁽¹⁾ och den allmänna principen om förbud mot retroaktiv verkan i och med att klagandens antidumpningstull faktiskt med retroaktiv verkan ökade från 3,6 procent till 12,8 procent.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51).

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 8 mars 2018 – Rose Vision mot kommissionen

(Mål T-45/13 RENV och T-587/15) ⁽¹⁾

(Skiljedoms klausul — Sjunde ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstrationsverksamhet (2007-2013) — Bidragsavtal om projekten FIRST, FutureNEM, SISI, 4NEM och SFERA — Tidsfrist för att tillhandahålla den slutliga finansiella revisionsrapporten — Finansiella revisioner i vilka det konstateras felaktigheter i genomförande av projekten — Upphävande av utbetalningar — Sekretess för finansiella revisioner — Huruvida de angivna kostnaderna är stödberättigade — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Återbetalning av utbetalade belopp — Skada som uppstått genom notering i systemet för tidig varning)

(2018/C 142/50)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Rose Vision, SL (Pozuelo de Alarcón, Spanien) (ombud: advokat J.J. Marín López)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: i mål T-45/13 RENV R. Lyal och M. Siekierzyńska, biträdda av advokaten J. Rivas Andrés, och i mål T-587/15 J. Estrada de Solà, P. Rosa Plaza och S. Delaude, biträdda av advokaten J. Rivas Andrés)

Saken

I mål T-45/13 RENV talan enligt artikel 272 FEUF för att få åsidosättande av avtalsvillkoren för FutureNEM-projektet fastställt samt talan enligt artikel 272 FEUF om skadestånd för den skada som sökanden påstås ha lidit som en följd av kommissionens överträdelse av dessa avtalsvillkor, talan enligt artikel 268 FEUF om skadestånd för den skada som sökanden påstås ha lidit som en följd av noteringen i systemet för tidig varning (EWS) och talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av beslutet om notering av sökandens namn i EWS, samt, i mål T-587/15, talan enligt artikel 272 FEUF för att få åsidosättande av avtalsvillkoren för FIRST, FutureNEM, SISI, 4NEM och SFERA-projekten fastställt, talan enligt artikel 272 FEUF för att få fastställt att sökanden inte är skyldig att till kommissionen betala det belopp som begärs, för att erhålla skadestånd för den skada som sökanden påstås ha lidit till följd av kommissionens överträdelse av avtalsvillkoren och för att fastställa att kommissionen är skyldig att betala de belopp som är utestående med anledning av sökandens deltagande i dessa projekt, talan enligt artikel 268 FEUF om skadestånd för den skada som sökanden påstås ha lidit till följd av att sökandens namn anges i EWS och talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2015) 5449 final av den 28 juli 2015 om återbetalning av det totala beloppet 535 613,20 euro, jämte ränta, som sökanden är skyldig.

Domslut

- 1) Målen T-45/13 RENV och T 587/15 förenas såvitt avser domen.
- 2) Talan i båda målen ogillas.
- 3) Rose Vision, SL, ska bära sin rättegångskostnad och ersätta Europeiska kommissionens kostnader, inbegripet, i fråga om mål T 45/13 RENV, de kostnader som har uppkommit i det ursprungliga förfarandet vid tribunalen i mål T-45/13, i förfarandet i mål om överklagande C-224/15 P och i förfarandet om återförvisning.

⁽¹⁾ EUT C 178, 22.6.2013.

Tribunalens dom av den 28 februari 2018 – Vakakis kai Synergates mot kommissionen(Mål T-292/15) ⁽¹⁾**(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Offentlig upphandling av tjänster — Anbudsförfarande —
Upptagande till sakprövning — Åsidosättande av handläggningsregler — Intressekonflikt —
Omsorgsplikt — Förlorad möjlighet)**

(2018/C 142/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Vakakis kai Synergates – Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton, tidigare Vakakis International – Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Aten, Grekland) (ombud: B. O'Connor, solicitor, och advokaterna S. Gubel och E. Bertolotto)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis F. Erlbacher och E. Georgieva, därefter E. Georgieva och L. Baumgart)

Saken

Talan enligt artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit på grund av oegentligheter som kommissionen gjort sig skyldig till i samband med anbudsinfördan "Åtgärder för att stärka systemet för en tryggad livsmedelsförsörjning i Albanien (EuropeAid/129820/C/SER/AL),

Domslut

- 1) Europeiska unionen ska ersätta den skada som Vakakis kai Synergates – Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton har lidit i form av en förlorad möjlighet att tilldelas kontraktet "Åtgärder för att stärka systemet för en tryggad livsmedelsförsörjning i Albanien" (EuropeAid/129820/C/SER/AL) samt kostnader och utgifter för deltagandet i detta anbudsförfarande.
- 2) På det skadestånd som avses i punkt 1 i detta domslut ska dröjsmålsränta utgå från och med dagen då denna dom meddelas till dess full betalning sker, enligt den räntesats som Europeiska centralbanken ECB tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, med tillägg av två procentenheter.
- 3) Talan ogillas i övrigt.
- 4) Parterna ska inom tre månader från det att domen har meddelats till tribunalen inkomma med uppgift om det belopp som ersättningen ska uppgå till enligt överenskommelse mellan parterna.
- 5) Om ingen överenskommelse kan nås ska parterna inom samma frist till tribunalen inkomma med uppgift om sina beloppsmässiga yrkanden.
- 6) Frågan om rättegångskostnader anstår.

⁽¹⁾ EUT C 294, 7.9.2015.

Tribunalens dom av den 1 mars 2018 – Polen mot kommissionen(Mål T-316/15) ⁽¹⁾

(Eruf — Beslut att inte bekräfta ett ekonomiskt stöd till förmån för ett större projekt — Artikel 40 första stycket g i förordning (EG) nr 1083/2006 — Motivering till det offentliga stödet — Artikel 41.2 i förordning nr 1083/2006 — Överskridande av fristen)

(2018/C 142/52)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B.-R. Killmann, D. Recchia och M. Siekierzyńska)

Saken

Ansökan enligt artikel 363 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2015) 2230 av den 31 mars 2015 att inte för Republiken Polen bekräfta ett ekonomiskt stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) till det större projektet "Utveckling av innovativa tjänster vid Gemensamma servicecentret IBM i Wrocław" inom insatsområde 4 i det operativa programmet "Innovativ ekonomi".

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Republiken Polen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 294, 7.9.2015.

Tribunalens dom av den 1 mars 2018 – Polen mot kommissionen(Mål T-402/15) ⁽¹⁾

(Eruf — Beslut att inte bekräfta ett ekonomiskt bidrag till ett större projekt — Artikel 41.1 i förordning (EG) nr 1083/2006 — Utvärdering av bidrag till ett större projekt för uppnående av det operativa programmets syften — Artikel 41.2 i förordning nr 1083/2006 — Överskridande av tidsfrist)

(2018/C 142/53)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B.-R. Killmann och M. Siekierzyńska)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2015) 3228 av den 11 maj 2015 om att inte bekräfta ett ekonomiskt bidrag till Republiken Polen från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) till det större projektet "European Shared Service Centre – Intelligent Logistics Systems" inom insatsområde 4 i det operativa programmet "Innovativ ekonomi".

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Republiken Polen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 311, 21.9.2015.

Tribunalens dom av den 1 mars 2018 – Shoe Branding Europe mot EUIPO (två ränders position på en sko)

(Mål T-85/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärke bestående av två parallella ränder på en sko — Äldre EU-figurmärke som återger tre parallella ränder på en sko — Relativt registreringshinder — Skadlig inverkan på renomméet — Artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 142/54)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgien) (ombud: advokaten J. Løje)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Lukošiuėtė)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: adidas AG (Herzogenaurach, Tyskland) (ombud: I. Fowler och I. Junkar, solicitors)

Saken

Ett överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 26 november 2015 (ärende R 3106/2014-2) om ett invändningsförfarande mellan adidas och Shoe Branding Europe.

Domslut

- 1) *Överklagandet ogillas.*
- 2) *Shoe Branding Europe BVBA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 136, 18.4.2016.

Tribunalens dom av den 7 mars 2018 – Le Pen mot parlamentet

(Mål T-140/16) ⁽¹⁾

(Bestämmelser för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter — Ersättning för kostnader för assistentstöd till parlamentsledamöter — Återkrav av felaktigt utbetalda belopp — Generalsekreterarens behörighet — Bevisbörda — Motiveringsskyldighet — Maktmissbruk — Felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna — Likabehandling)

(2018/C 142/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Frankrike) (ombud: inledningsvis advokaterna M. Ceccaldi och J.-P. Le Moigne, därefter advokaten M. Ceccaldi, och slutligen advokaten F. Wagner)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: S. Seyr och G. Corstens)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av det beslut som fattades av parlamentets generalsekreterare den 29 januari 2016 om återkrav från sökanden av 320 026,23 euro som felaktigt utbetalats som ersättning för kostnader för assistentstöd och av den därtill hörande debetnotan av den 4 februari 2016.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Jean-Marie Le Pen ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för det interimistiska förfarandet.

⁽¹⁾ EUT C 191, 30.5.2016.

Tribunalens dom av den 1 mars 2018 – Altunis mot EUIPO – Hotel Cipriani (CIPRIANI)

(Mål T-438/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket CIPRIANI — Äldre EU-ordmärket HOTEL CIPRIANI — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artikel 42.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 47.2 i förordning (EU) 2017/2001) — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Varu- eller tjänsteslagslikhet — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning 2017/1001)

(2018/C 142/56)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda (Funchal, Portugal) (ombud: advokaterna A. Vanzetti, S. Bergia och G. Sironi)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Hotel Cipriani Srl (Venedig, Italien) (ombud: inledningsvis P. Cantrill, solicitor, och B. Brandreth, barrister, därefter B. Brandreth samt A. Poulter och P. Brownlow, solicitors)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 7 juni 2016 (ärende R 1889/2015-4) om ett invändningsförfarande mellan Hotel Cipriani och Altunis-Trading, Gestão e Serviços.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 343, 19.9.2016.

Tribunalens dom av den 9 mars 2018 – Portugal mot kommissionen(Mål T-462/16) ⁽¹⁾

(EGFJ — Utgifter som undantas från finansiering — Arealstöd — Utgifter som Portugal har haft — Berättigade förväntningar — Artikel 41.3 i förordning (EG) nr 73/2009 — Artikel 31.2 i förordning (EG) nr 1290/2005 — Proportionalitet)

(2018/C 142/57)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida och P. Estêvão)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Sauka, biträdd av advokaterna M. Marques Mendes och A. Dias Henriques)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/1059 av den 20 juni 2016 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 173, 2016, s. 59), i den del beslutet rör Republiken Portugal.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Republiken Portugal ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 392, 24.10.2016.

Tribunalens dom av den 7 mars 2018 – Gollnisch mot parlamentet(Mål T-624/16) ⁽¹⁾

(Bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter — Ersättning för assistentstöd — Återkrav av felaktigt utbetalda belopp — Generalsekreterarens befogenhet — Electa una via — Rätten till försvar — Bevisböroda — Motiveringsskyldighet — Berättigade förväntningar — Politiska rättigheter — Likabehandling — Maktmissbruk — Ledamöternas oberoende — Sakfel — Proportionalitet)

(2018/C 142/58)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Frankrike) (ombud: inledningsvis advokaten N. Fakiroff, därefter advokaten F. Wagner)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: G. Corstens och S. Seyr)

Saken

Begäran med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av det beslut som parlamentets generalsekreterare meddelade den 1 juli 2016 om att kräva tillbaka 275 984,23 euro från sökanden, vilket belopp felaktigt betalats ut som assistentstöd, och av tillhörande debetnota av den 5 juli 2016.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Bruno Gollnisch ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europaparlamentet, inbegripet kostnaderna för det interimistiska förfarandet.*

⁽¹⁾ EUT C 383, 17.10.2016.

Tribunalens dom av den 1 mars 2018 – Shoe Branding Europe mot EUIPO – adidas (Två parallella ränders position på en sko)

(Mål T-629/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurmärke bestående av två parallella ränder på en sko — Äldre EU-figurmärke som återger tre parallella ränder på en sko — Relativt registreringshinder — Skadlig inverkan på renomméet — Artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning (EU) 2017/1001)

(2018/C 142/59)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgien) (ombud: advokaten J. Løje)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Lukošiūtė och A. Söder)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: adidas AG (Herzogenaurach, Tyskland) (ombud: I. Fowler och I. Junkar, solicitors)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 8 juni 2016 (ärende R 597/2016-2) om ett invändningsförfarande mellan adidas och Shoe Branding Europe.

Domslut

- 1) *Överklagandet ogillas.*
- 2) *Shoe Branding Europe BVBA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 402, 31.10.2016.

Tribunalens dom av den 8 mars 2018 – Cinkciarz.pl mot EUIPO (€\$)(Mål T-665/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket €\$ — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [numera artikel 7.1 b i förordning nr 2017/1001] — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 [numera artikel 7.1 c i förordning nr 2017/1001] — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009 [numera artikel 94 i förordning nr 2017/1001])

(2018/C 142/60)

Rättegångsspråk: polska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polen) (ombud: advokaterna E. Skrzydło-Tefelska och K. Gajek)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 14 juli 2016 (ärende R 2086/2015-5) angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurkännetecknet €\$.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 14 juli 2016 (ärende R 2086/2015-5) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 402, 31.10.2016.

Tribunalens dom av den 28 februari 2018 – Paulini mot ECB(Mål T-764/16) ⁽¹⁾

(Personalmål — ECB:s anställda — Lön — Det årliga förfarandet för översyn av löner och ersättningar — Riktlinjers lagenlighet — Beräkningsmetod — Beaktande av sjukskrivning — Beaktande av personalföreträdares verksamhet — Principen om icke-diskriminering)

(2018/C 142/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Jörn Paulini (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: inledningsvis L. Levi och M. Vandenbussche, därefter L. Levi och A. Tymen, och slutligen advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska centralbanken ECB (ombud: F. von Lindeiner och D. Camilleri Podestà biträdda av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF med yrkande dels om ogiltigförklaring av ECB:s beslut, som sökanden underrättades om den 15 december 2015 och som ändrades den 10 februari 2016, angående det årliga förfarandet för översyn av löner och ersättningar, dels om ersättning för den skada sökanden påstås ha lidit till följd av beslutet.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Jörn Paulini ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska centralbanken.*

⁽¹⁾ EUT C 14, 16.1.2017.

Tribunalens dom av den 28 februari 2018 – dm-drogerie markt mot EUIPO – Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies)

(Mål T-843/16) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-ordmärket Foto Paradies — Absolut registreringhinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 142/62)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Strack och O. Bludovsky)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Fischer, R. Manea och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Digital Print Group O. Schimek GmbH (Nuremberg, Tyskland) (ombud: advokaterna L. Petri och M. Gilch)

Saken

Överklagande av det beslut som första överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 15 september 2016 (ärende R 1194/2015-1) om ett ogiltighetsförfarande mellan Digital Print Group O. Schimek och dm-drogerie markt.

Domslut

- 1) *Överklagandet ogillas.*
- 2) *dm-drogerie markt GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 38, 6.2.2017.

Tribunalens dom av den 7 mars 2018 – Fertisac mot ECHA(Mål T-855/16) ⁽¹⁾

(Reach — Avgift för att låta registrera ett ämne — Nedsatt avgift för små och medelstora företag (SMF) — Echa:s kontroll av försäkran avseende företagets storlek — Beslut om uttag av en administrativ avgift — Rekommendation 2003/361/EG — Överskridande av finansiella tak — Begreppet "anknutet företag")

(2018/C 142/63)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Fertisac, SL (Atarfe, Spanien) (ombud: advokaten J. Gomez Rodriguez)

Svarande: Europeiska kemikaliemyndigheten (ECHA) (ombud: E. Maurage, J.-P. Trnka och M. Heikkilä, biträdda av advokaterna C. Garcia Molyneux och L. Tosoni)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av Echa:s beslut SME(2016) 5150 av den 15 november 2016, varigenom det fastställdes att sökanden inte uppfyller kraven för att beviljas den avgiftsnedläggning som ska tillämpas på medelstora företag och varigenom sökanden påfördes en administrativ avgift, samt av fakturorna nr 10060160 och nr 10060161, vilka Echa utfärdat och bifogat beslut SME (2016) 5150

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Fertisac, SL ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna avseende det interimistiska förfarandet.

⁽¹⁾ EUT C 30, 30.12.17

Tribunalens dom av den 7 mars 2017 – Equivalenza Manufactory mot EUIPO – ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA)(Mål T-6/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket BLACK LABEL BY EQUIVALENZA — Det äldre internationella figurmärket LABELL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 142/64)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Equivalenza Manufactory, SL (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaterna G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal och E. Armero Lavie)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo och M. del Mar Baldares)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: ITM Entreprises SAS (Paris, Frankrike)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 11 oktober 2016 (ärende R 690/2016-2) om ett invändningsförfarande mellan ITM Entreprises och Equivalenza Manufactory.

Domslut

- 1) Det beslut som andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 11 oktober 2016 (ärende R 690/2016-2) ogiltigförklaras.
- 2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Equivalenza Manufactory, SL.

⁽¹⁾ EUT C 63, 27.2.2017.

Tribunalens dom av den 9 mars 2018 – Recordati Orphan Drugs mot EUIPO – Laboratorios Normon (NORMOSANG)

(Mål T-103/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om EU-ordmärket NORMOSANG — Äldre nationella ordmärket NORMON — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (numera artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Regel 19.2 a ii och regel 20.1 i förordning (EG) nr 2868/95 (numera artikel 7.2 a ii och artikel 8.1 och 8.7 i den delegerade förordningen (EU) 2017/1430))

(2018/C 142/65)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Recordati Orphan Drugs (Puteaux, Frankrike) (ombud: advokaten J. Quirin)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Lukošičtė)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Laboratorios Normon, SA (Tres Cantos, Spanien) (ombud: advokaten I. Gonzalez-Mogena Gonzalez)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 22 november 2016 (ärende R 831/2016-5), angående ett invändningsförfarande mellan Laboratorios Normon och Recordati Orphan Drugs.

Domslut

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) Recordati Orphan Drugs ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 121, 18.4.2017.)

Tribunalens dom av den 8 mars 2018 – Claro Sol Cleaning mot EUIPO – Solemo (Claro Sol Facility Services desde 1972)

(Mål T-159/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Claro Sol Facility Services desde 1972 — Det äldre nationella figurmärket SOL — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 142/66)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Claro Sol Cleaning, SLU (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten N. Fernández Fernández-Pacheco)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Solemo Oy (Helsingfors, Finland) (ombud: advokaterna M. Müller och A. Fottner)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 9 januari 2017 (ärende R 478/2016-1) om ett invändningsförfarande mellan Solemo och Claro Sol Cleaning.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 9 januari 2017 (ärende R 478/2016-1) ogiltigförklaras.
- 2) Solemo Oy ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Claro Sol Cleaning, SLU.
- 3) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 195, 19.6.2017.

Tribunalens dom av den 7 mars 2018 – Rstudio mot EUIPO – Embarcadero Technologies (RSTUDIO)

(Mål T-230/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordmärket RSTUDIO — Äldre EU-ordmärket ER/STUDIO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 47.2 och 47.3 i förordning 2017/1001))

(2018/C 142/67)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Rstudio, Inc. (Boston, Massachusetts, USA) (ombud: M. Edenborough, QC, och G. Smith, solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden: Embarcadero Technologies, Inc. (San Francisco, Kalifornien, USA)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 6 februari 2017 (ärende R 493/2016-5) om ett invändningsförfarande mellan Embarcadero Technologies och Rstudio.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Rstudio, Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 178, 6.6.2017.

Överklagande ingett den 19 januari 2018 – La Marchesiana mot EUIPO – Marchesi Angelo (MARCHESI)

(Mål T-35/18)

(2018/C 142/68)

Överklagandet är avfattat på: italienska

Parter

Klagande: La Marchesiana Srl (Milano, Italien) (ombud: advokaterna M. Franzosi, F. Santonocito, A. Sobol)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Marchesi Angelo Srl (Milano, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket MARCHESI bestående av sju penseldrag i färgerna orange, blått, gult, rött, grönt, svart, violett – EU-varumärke nr 4 187 159

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 14 november 2017 i ärendena R 1753/2016-4 och R 1802/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och ogilla Angelo Marchesis ansökan om upphävande av varumärket EU 159 på grund av att det inte varit i verkligt bruk,
- med ändring av det överklagade beslutet, slå fast att varumärket EU 159 varit föremål för verkligt bruk i unionen i den mening som avses i artikel 58.1 I förordning nr 2017/1001 med avseende på varor/tjänster i klasserna 8 (Handdrivna redskap och verktyg, speciellt matlagningsredskap, 16 (Papper, kartong, trycksaker, böcker, tidskrifter, konstnärs-material, pappersvaror, undervisningsmaterial), 21 (Redskap och behållare för hushållsändamål samt köksgeråd, grytor, tallrikar, dricksglas, varor av glas, porslin och keramik.), 29 (Animaliska livsmedelsprodukter, konserverade, torkade och tillagade frukter och grönsaker; geléer, sylter, fruktkompotter; ägg, mjölk och mjölkprodukter; ätliga oljor och fetter), 30 (Kaffe och kaffeersättningar, te, kakao, socker, ris, mjöl, bröd, pasta, konditorivaror, glass, smakförbättrande tillsatser för livsmedel), 33 (Alkoholhaltiga drycker) även för varor/tjänster i klass 30 (Kaffe), 41 (Undervisning/utbildning och handledning/instruktion, utbildningskurser, underhållning och rekreation, kulturverksamhet), 43 (Utskänkning av mat och dryck, tjänster tillhandahållna av företag som ansvarar för anskaffning av livsmedel och drycker färdiga att konsumeras på barer, restauranger, självservering och matsalar),

- i andra hand, delvis ändra det överklagade beslutet om avslag på ansökan om upphävande av varumärket EU159 på grund av att det inte varit i verkligt bruk, med avseende på varor och tjänster i klasserna 30 (Kaffe), 41 (Undervisning/ utbildning och handledning/instruktion, utbildningskurser), 43 (Utskänkning av mat och dryck, tjänster tillhandahållna av företag som ansvarar för anskaffning av livsmedel och drycker färdiga att konsumeras på barer, restauranger, självserveringar och matsalar),
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna samtliga instanser.

Grunder

- Felaktig bedömning av bevis på verkligt bruk i den mening som avses i artikel 58.1 a och artikel 18.1 i förordning nr 2017/1001.

Talan väckt den 24 januari 2018 – Autoridad Portuaria de Vigo mot kommissionen

(Mål T-41/18)

(2018/C 142/69)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Autoridad Portuaria de Vigo (Vigo, Spanien) (ombud: advokaten J. Costas Alonso)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- tillse att Europeiska kommissionen, i sin egenskap av fördragets väktare, uppfyller sin skyldighet att säkerställa att gemenskapsbestämmelserna tillämpas enhetligt av alla medlemsstater, genom att garantera en enhetlig tillämpning av de europeiska bestämmelserna avseende import av produkter med animaliskt ursprung från tredjeland i samtliga medlemsstater och genom att harmonisera de bestämmelser som reglerar kontrollen av dessa, och
- ålägga Generaldirektoratet för hälsa och livsmedelssäkerhet vid Europeiska kommissionen att genomföra en jämförande analys av tillämpningen av gemenskapens regelverk om import av produkter med animaliskt ursprung från tredjeland i hamnarna i Vigo samt Leixoes (Portugal).

Grunder och huvudargument

- Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att den oenhetliga tillämpningen av gemenskapslagstiftningen om import av frysta fiskeriprodukter från icke medlemsstater motverkar konkurrensreglerna och principen om konkurrens på likvärdiga villkor, vilket medför en snedvridning av den inre marknaden.
- Sökanden gör vidare gällande att hamnarna har en nyckelroll för godstrafiken, särskilt för det som rör import av fiskeriprodukter, varav 76 procent når hamnarna.

Talan väckt den 6 februari 2018 – Alfamicro mot kommissionen

(Mål T-64/18)

(2018/C 142/70)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Alfamicro – Sistema de Computadores – Sociedade Unipessoal, Lda (Cascais, Portugal) (ombud: advokaterna G. Gentil Anastácio och D. Pirra Xarepe)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att kommissionens beslut (2017) 8839 final av den 13 december 2017 om krav på betalning av en skuld är ogiltigt, i den del som rör debetnotan nr 3241507078, och ogiltigförklara beslutet i övriga delar, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Till stöd för yrkandet om att beslutet ska fastställas vara ogiltigt åberopar sökanden att kommissionen har utövat en befogenhet som tillkommer domstol, eftersom den ersatte tribunalens avgörande av den 14 november 2017 i mål T-831/14, i vilket tribunalen fastställde unionens fordran med avseende på en viss förpliktelse, med ett beslut med avvikande innehåll, som utgör exekutionstitel, med avseende på samma förpliktelse, i strid med artikel 19 FEU och artikel 272 FEUF.
2. Till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring åberopar sökanden följande:
 - Beslutet är bristfälligt motiverat, eftersom kommissionen endast påstått att vissa systematiska fel konstaterats vid den finansiella revision som gjorts med anledning av det avtal som avses med det angripna beslutet, utan att förklara vari dessa fel består.
 - Beslutet är rättsstridigt, eftersom kommissionen har gjort en automatisk extrapolering av de slutsatser som dragits vid en finansiell revision som gjorts avseende ett visst avtalsförhållande till att gälla andra avtalsförhållanden. Kommissionen har härigenom åsidosatt artikel 135.5 andra stycket i förordning nr 966/2012⁽¹⁾ och en grundläggande princip om administrativa avtal i allmänhet, och om offentliga avtal i synnerhet, nämligen att villkoret avseende ersättning inte får ändras.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, s. 1).

Talan väckt den 9 februari 2018 – Barata mot parlamentet

(Mål T-81/18)

(2018/C 142/71)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Joao Miguel Barata (Evere, Belgien) (ombud: advokaterna G. Pandey, D. Rovetta och V. Villante)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- inledningsvis, där så är lämpligt, förklara att artikel 90 i tjänsteföreskrifterna inte är giltig eller tillämplig i förevarande förfarande, i enlighet med artikel 277 i FEUF,

- ogiltigförklara, för det första, Europaparlamentets beslut av den 30/10/2017 om att avslå sökandes klagomål av den 19/06/2017 enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna,
- ogiltigförklara för det andra, beslutet av den 20/03/2017, fattat av direktören för GD för personalutveckling, att inte föra upp sökanden i förteckningen över de tjänstemän som antagits till utbildningsprogrammet under 2016 års certifieringsförfarande, och att avslå sökandes begäran om omprövning enligt artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna,
- ogiltigförklara, för det tredje, Europaparlamentets beslut av den 14/02/2016 att delge sökande dennes resultat och att inte föra upp honom i förteckningen över utvalda tjänstemän i 2016 års certifieringsförfarande,
- ogiltigförklara, för det fjärde, Europaparlamentets beslut av den 08/12/2017 att informera sökanden om att han var rankad på plats 36 av 87 ansökningar i 2016 års certifieringsförfarande, vilket medförde att hans namn inte framkom på relevant utkastsförteckning,
- ogiltigförklara, för det femte, Europaparlamentets beslut av den 21/12/2016 att inte ta hänsyn till sökandes utvärdering och betyg samt att utesluta honom från nämnda certifieringsförfarande,
- ogiltigförklara, för det sjätte, Europaparlamentets interna meddelande om uttagningsprov 2016/014, av den 07/10/2016,
- slutligen, ogiltigförklara Europaparlamentets utkastförteckning över utvalda tjänstemän till utbildningsprogrammet, i dess helhet,
- tillerkänna sökanden skadestånd om 50 000 euro, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Uppenbart felaktig bedömning och åsidosättande av motiveringsskyldigheten, åsidosättande av artikel 25 i tjänsteföreskrifterna, uppenbart felaktig bedömning av relevanta sakförhållanden och dokument, åsidosättande av artikel 296 i FEUF.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om rätten till ett effektivt rättsmedel, åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och invändning om att denna artikel, i likhet med vad som tidigare anförts om artikel 90 i tjänsteföreskrifterna, inte är giltig eller tillämplig i förevarande förfarande..
3. Tredje grunden: Bristande kompetens, åsidosättande av meddelandet om uttagningsprov och av artikel 30 i tjänsteföreskrifterna jämfört med bilaga III till dessa föreskrifter samt av god förvaltningssed.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av god förvaltningssed i artikel 41 i tjänsteföreskrifterna, som utgjorde en uppenbart felaktig bedömning av likabehandlingsprinciperna.
5. Femte grunden: Åsidosättande av artiklarna 1, 2, 3 och 4 i rådets förordning nr 1/58 ⁽¹⁾, åsidosättande av artiklarna 1 d och 28 i tjänsteföreskrifterna, överträdelse av artikel 1.1 f i bilaga III till dessa föreskrifter samt åsidosättande av principen om jämlikhet och icke-diskriminering.

⁽¹⁾ Rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 1958, s. 385; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 14)

Talan väckt den 19 februari 2018 – International Skating Union mot kommissionen**(Mål T-93/18)**

(2018/C 142/72)

Rättegångsspråk: *engelska***Parter***Sökande*: International Skating Union (Lausanne, Schweiz) (ombud: advokaten J.-F. Bellis)*Svarande*: Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 december 2017 i ärende AT.40208 – "International Skating Union's Eligibility rules" [medlemskapsregler], och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Första grunden: Grunden för det resonemang som stödjer det angripna beslutet är motsägelsefull.
2. Andra grunden: Sökandens medlemskapsregler syftar inte till att begränsa konkurrensen.
3. Tredje grunden: Sökandens medlemskapsregler får inte till följd att konkurrensen begränsas.
4. Fjärde grunden: Sökandens beslut att inte godkänna evenemanget Dubais derby på is år 2014 omfattas inte av tillämpningsområdet för artikel 101 FEUF, eftersom nämnda beslut hade ett berättigat mål i enlighet med sökandens etikregler, i vilka samtliga former av vadslagning är förbjudna.
5. Femte grunden: Sökandens beslut att inte godkänna evenemanget Dubais derby på is år 2014 omfattas under alla omständigheter inte av det territoriella tillämpningsområdet för artikel 101 FEUF.
6. Sjätte grunden: Påståendet att skiljenämnden för sports bestämmelser förstärker den påstådda begränsningen av konkurrensen saknar stöd.
7. Sjunde grunden: Kommissionen överskred sin befogenhet när den ålade sökanden åtgärder som inte har något samband med en fastställd överträdelse.
8. Åttonde grunden: Åläggandet av vite saknar giltig rättslig grund.

Talan väckt den 12 februari 2018 – Gollnisch mot parlamentet**(Mål T-95/18)**

(2018/C 142/73)

Rättegångsspråk: *franska***Parter***Sökande*: Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Frankrike) (ombud: advokaten B. Bonnefoy-Claudet)*Svarande*: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av Europaparlamentets presidium av den 23 oktober 2017, referens PE 610.437/BUR/Beslut, vilket delgavs sökande genom skrivelse av Europaparlamentets talman, av den 1 december med referens D 318700, vilken avslår Bruno Gollnischs överklagande till kvestorerna, av generalsekreterarens beslut,
- ogiltigförklara Europaparlamentets generalsekreterares beslut av den 1 juli 2016, delgett den 6 juli, avseende ”att ett belopp om 275 984,23 euro felaktigt har utbetalats till Bruno Gollnisch” och förordna behörig utanordnare och institutionens räkenskapsförare att återkräva detta belopp,
- ogiltigförklara delgivningen och verkställighetsåtgärderna för det ovannämnda beslutet, vilka omfattas avskrivelsen från generaldirektören för GD Ekonomi, av den 6 juli 2016, ref. D 201920,
- ogiltigförklara debetnotan nr 2016-914, underskriven av samma generaldirektör för GD Ekonomi, den 5 juli 2016,
- tillerkänna sökanden ett belopp om 50 000 euro avseende ersättning för ideell skada till följd av ogrundade anklagelser vilka har framförts innan någon slutsats kunnat dras av utredningen, för skadan på hans anseende, för de avsevärda problem som det angripna beslutet orsakat i hans privatliv och politiska liv samt för den avsevärda tid som det arbete som sökanden har lagt ner i processen kostat honom,
- tillerkänna sökanden ett belopp om 28 000 euro avseende kostnader för juridisk rådgivning, beredningen av talan samt kostnader för kopior, för inlämning av nämnda tala samt bilagor till denna, och
- förplikta Europaparlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder vilka direkt avser Europaparlamentets beslut.

1. Första grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter när det omtvistade beslutet fattades. Sökandens rätt att bli hörd av en oberoende instans har åsidosatts under beslutsförandet. Svaranden har även åsidosatt rätten till försvar. Det omtvistade beslutet grundar sig på kvestorernas missvisande bedömning, vars motivering varit otillräcklig på så sätt att den inte svarade på flera av de av sökanden anförda klagomålen.
2. Andra grunden: Missuppfattning av omständigheterna som har legat till grund för det omtvistade beslutet.

Sökanden åberopar vidare de grunder som har anförts mot generalsekreterarens beslut som omtvistats vid parlamentets presidium, till den del det sistnämnda vidhöll det omtvistade beslutet utan vederbörlig hänsyn till sökandes argument.

1. Första grunden: Förfarandefel under det förfarande som lett fram till generalsekreterarens beslut, till följd av generalsekreterarens inkompetens, åsidosättande av rätten till försvar, omvänd bevisbörda, bristande motivering samt åsidosättande av principerna om rättsäkerhet och om skydd för berättigade förväntningar.

2. Andra grunden: Åsidosättande av parlamentsassistenternas civila rättigheter, genom att sökanden utsatts för diskriminerande behandling, genom maktmissbruk, åsidosättande av ledamöternas oberoende, missförstånd av de lokala parlamentsassistenternas roll samt genom åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

Talan väckt den 22 februari 2018 – Fundación Tecnia Research & Innovation mot REA

(Mål T-104/18)

(2018/C 142/74)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Fundación Tecnia Research & Innovation (Donostia-San Sebastián, Spanien) (ombud: advokaterna P. Palacios Pesquera och M. Rius Coma)

Svarande: Genomförandeorganet för forskning (REA)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan och de grunder som åberopats till stöd för den kan tas upp till prövning,
- bifalla talan på åberopade grunder och följaktligen ogiltigförklara det angripna beslutet samt förklara att det inte finns anledning att återbetala de belopp som motsvarar de uppgifter som Tecnia har utfört,
- förplikta REA att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan är riktad mot det beslut som avslutade det kontradiktoriska återbetalningsförfarandet enligt bidragsavtalet för projekt FP7-SME-2013-605879-FOODWATCH. Anledningen till uppsägningen av bidragsavtalet för projektet FOODWATCH är den påstådda underlåtenheten att underrätta svaranden om projektet BreadGuard, vilket enligt REA uppvisar stora likheter med projektet FOODWATCH ifråga om målsättningar, arbetsmetodologi och förväntade resultat.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Bristande motivering av det angripna beslutet, eftersom de grunder som talade till Tecnias fördel inte beaktades under det kontradiktoriska förfarandet.
2. Åsidosättandet av lydelsen i bilaga II till bidragsavtalet för projektet FOODWATCH, eftersom REA inte har meddelat Tecnia identiteten för de oberoende sakkunniga som har undertecknat det sakkunnigutlåtande vilket legat till grund för det angripna beslutet, vilket gjort det omöjligt för Tecnia att göra en jävsinvändning mot dem.
3. Åsidosättande av skuldprincipen, eftersom REA inte har beaktat graden av Tecnias inblandning i det handlande som tillskrivits stiftelsen.

4. Åsidosättande av legalitetsprincipen, eftersom Tecnia har genomfört samtliga projekt på ett bra sätt och Tecnia har inte åsidosatt eller underlåtit att fullgöra gjorda åtaganden.
5. Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, eftersom omfattningen av varje deltagares skuld i det handlade som tillskrivits Tecnia inte har beaktats.

Överklagande ingett den 20 februari 2018 – Laverana mot EUIPO – Agroecopark (VERA GREEN)

(Mål T-106/18)

(2018/C 142/75)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Laverana GmbH & Co.KG (Wennigsen, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Wachinger, M. Zöbisch och R. Drozd)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Agroecopark (Majadahonda, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket VERA GREEN – Registreringsansökan nr 15 068 646

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 18 december 2017 i ärende R 982/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 20 februari 2018 – Agencja Wydawnicza Technopol mot EUIPO (200 PANORAMICZNYCH)

(Mål T-117/18)

(2018/C 142/76)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Polen) (ombud: advokaten C. Rogula)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "200 PANORAMICZNYCH" – Registreringsansökan nr 15 299 688

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 15 december 2017 i ärende R 2194/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra överklagandenämndens beslut i enlighet med överklagandet och registrera varumärket "200 PANORAMICZNYCH" med hänsyn till att ordkännetecknet "200 PANORAMICZNYCH" inte uppfyller rekvisiten i artikel 7.1 i förordning 2017/1001, särskilt led b och c däri, och att det därför inte finns grund för att inte registrera varumärket;

och/eller

- i enlighet med artikel 7.3 i förordning 2017/1001 slå fast att ordkännetecknet "200 PANORAMICZNYCH" förvärvat särskiljningsförmåga till följd av användning (förvärvat särskiljningsförmåga), och att det därför inte finns grund för att inte registrera varumärket, i synnerhet då inget av rekvisiten i artikel 7.1 b, c och d äger tillämpning;

alternativt

- upphäva överklagandenämndens beslut och ålägga Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (nedan kallad EUIPO) att göra en ny prövning av ansökan nr 015299688 om att ordmärket "200 PANORAMICZNYCH" ska registreras som EU-varumärke, särskilt för att undanröja de felaktigheter som för närvarande är för handen, och slå fast att ordkännetecknet "200 PANORAMICZNYCH" inte uppfyller rekvisiten i artikel 7.1 i förordning 2017/1001, särskilt led b och c däri, och att det därför inte finns något absolut registreringshinder;

och/eller

- i enlighet med artikel 7.3 i förordning 2017/1001 slå fast att ordkännetecknet "200 PANORAMICZNYCH" förvärvat särskiljningsförmåga till följd av användning, och att det därför inte finns grund för att inte registrera varumärket, i synnerhet då inget av rekvisiten i artikel 7.1 b, c och d äger tillämpning, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b, c och d i förordning 2017/1001.

Överklagande ingett den 20 februari 2018 – Agencja Wydawnicza Technopol mot EUIPO (300 PANORAMICZNYCH)

(Mål T-118/18)

(2018/C 142/77)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Polen) (ombud: C. Rogula, advokat)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "300 PANORAMICZNYCH" – Registreringsansökan nr 15 299 696

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 15 december 2017 i ärende R 2195/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra överklagandenämndens beslut i enlighet med överklagandet och registrera varumärket "300 PANORAMICZNYCH" med hänsyn till att ordkännetecknet "300 PANORAMICZNYCH" inte uppfyller rekvisiten i artikel 7.1 i förordning 2017/1001, särskilt led b och c däri, och att det därför inte finns grund för att inte registrera varumärket;

och/eller

- i enlighet med artikel 7.3 i förordning 2017/1001 slå fast att ordkännetecknet "300 PANORAMICZNYCH" förvärvat särskiljningsförmåga till följd av användning (förvärvat särskiljningsförmåga), och att det därför inte finns grund för att inte registrera varumärket, i synnerhet då inget av rekvisiten i artikel 7.1 b, c och d äger tillämpning;

alternativt

- upphäva överklagandenämndens beslut och ålägga Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (nedan kallad EUIPO) att göra en ny prövning av ansökan nr 015299696 om att ordmärket "300 PANORAMICZNYCH" ska registreras som EU-varumärke, särskilt för att undanröja de felaktigheter som för närvarande är för handen, och slå fast att ordkännetecknet "300 PANORAMICZNYCH" inte uppfyller rekvisiten i artikel 7.1 i förordning 2017/1001, särskilt led b och c däri, och att det därför inte finns något absolut registreringshinder;

och/eller

- i enlighet med artikel 7.3 i förordning 2017/1001 slå fast att ordkännetecknet "300 PANORAMICZNYCH" förvärvat särskiljningsförmåga till följd av användning, och att det därför inte finns grund för att inte registrera varumärket, i synnerhet då inget av rekvisiten i artikel 7.1 b, c och d äger tillämpning, och

förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b, c och d i förordning 2017/1001.

Överklagande ingett den 20 februari 2018 – Agencja Wydawnicza Technopol mot EUIPO (400 PANORAMICZNYCH)

(Mål T-119/18)

(2018/C 142/78)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Polen) (ombud: advokaten C. Rogula)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "400 PANORAMICZNYCH" – Registreringsansökan nr 15 299 704

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 15 december 2017 i ärende R 2200/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra överklagandenämndens beslut i enlighet med överklagandet och bevilja registrering av varumärket "400 PANORAMICZNYCH" med hänsyn till att ordkännetecknet "400 PANORAMICZNYCH" inte motsvarar de registreringshinder som anges i artikel 7.1, särskilt under b och c, i förordning nr 2017/1001, varför det inte föreligger några skäl för att neka registrering av varumärket,

och/eller

- att tribunalen inte ska tillämpa de registreringshinder som anges i artikel 7.1 b, c och d i förordning nr 2017/1001 eftersom ordkännetecknet "400 PANORAMICZNYCH" har förvärvat särskiljningsförmåga till följd av användning (så kallad sekundär särskiljningsförmåga), varför det inte föreligger några hinder för att registrera varumärket,

samt eventuellt

- upphäva överklagandenämndens beslut och förplikta Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (nedan kallad EUIPO) att genomföra en förnyad prövning av ansökan om registrering som EU-varumärke i syfte att registrera ordmärket "400 PANORAMICZNYCH" (Registreringsansökan nr 015299704), i synnerhet ur perspektivet att undanröja konstaterade felaktigheter och bedöma att ordkännetecknet "400 PANORAMICZNYCH" inte motsvarar de registreringshinder som anges i artikel 7.1, särskilt under b och c, i förordning nr 2017/1001, varför det inte föreligger några absoluta registreringshinder,

och/eller

- att tribunalen inte ska tillämpa de registreringshinder som anges i artikel 7.1 b, c och d i förordning nr 2017/1001 eftersom ordkännetecknet "400 PANORAMICZNYCH" har förvärvat särskiljningsförmåga till följd av användning (så kallad sekundär särskiljningsförmåga), varför det inte föreligger några hinder för att registrera varumärket, samt

- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b, c och d i förordning nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 20 februari 2018 – Agencja Wydawnicza Technopol mot EUIPO (500 PANORAMICZNYCH)

(Mål T-120/18)

(2018/C 142/79)

Överklagandet är avfattat på: polska

Parter

Klagande: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Polen) (ombud: advokaten C. Rogula)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "500 PANORAMICZNYCH" – Registreringsansökan nr 15 299 712

Överklagat beslut: Beslut av EUIPO:s femte överklagandenämnd av den 15 december 2017 i ärende R 2201/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra femte överklagandenämndens beslut genom att bifalla klagandens överklagande och registrera varumärket "500 PANORAMICZNYCH" på grundval av konstaterandet att ordmärket "500 PANORAMICZNYCH" inte uppfyller villkoren i artikel 7.1 i förordning 2017/1001, särskilt punkterna b och c, och det därför inte finns några skäl att vägra registrering av varumärket,

och/eller

- i enlighet med artikel 7.3 i förordning 2017/1001 förklara att ordmärket "500 PANORAMICZNYCH" har fått särskiljningsförmåga genom användning (sekundär särskiljningsförmåga) och att det därför inte finns några skäl att vägra registrering av varumärket, och i synnerhet gäller inget av villkoren i artikel 7.1 b, c och d i den förordningen,

alternativt

- ogiltigförklara femte överklagandenämndens beslut och förplikta Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) att granska ansökan om registrering av ordmärket "500 PANORAMICZNYCH" såsom EU-varumärke (registreringsansökan nr 15 299 712), i synnerhet i syfte att undanröja eventuella felaktigheter och konstatera att ordkännetecknet "500 PANORAMICZNYCH" inte uppfyller villkoren i artikel 7.1 i förordning 2017/1001, särskilt punkterna b och c, och det därför inte finns några absoluta skäl för vägran,

och/eller

- i enlighet med artikel 7.3 i förordning 2017/1001 förklara att ordmärket "500 PANORAMICZNYCH" har fått särskiljningsförmåga genom användning (sekundär särskiljningsförmåga) och att det därför inte finns några skäl att vägra registrering av varumärket, och i synnerhet gäller inget av villkoren i artikel 7.1 b, c och d i den förordningen.
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b, c och d i förordning 2017/1001.

Överklagande ingett den 20 februari 2018 – Agencja Wydawnicza Technopol mot EUIPO (1000 PANORAMICZNYCH)

(Mål T-121/18)

(2018/C 142/80)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o. o. (Częstochowa, Polen) (ombud: advokaten C. Rogula)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "1000 PANORAMICZNYCH" – Registreringsansökan nr 15 299 671

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 15 december 2017 i ärende R 2208/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra överklagandenämndens beslut i enlighet med överklagandet och bevilja registrering av varumärket "1000 PANORAMICZNYCH" med hänsyn till att ordkännetecknet "1000 PANORAMICZNYCH" inte motsvarar de registreringshinder som anges i artikel 7.1, särskilt under b och c, i förordning nr 2017/1001, varför det inte föreligger några skäl för att neka registrering av varumärket,

och/eller

- att tribunalen inte ska tillämpa de registreringshinder som anges i artikel 7.1 b, c och d i förordning nr 2017/1001 eftersom ordkännetecknet "1000 PANORAMICZNYCH" har förvärvat särskiljningsförmåga till följd av användning (så kallad sekundär särskiljningsförmåga), varför det inte föreligger några hinder för att registrera varumärket,

samt eventuellt

- upphäva överklagandenämndens beslut och förplikta Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (nedan kallad EUIPO) att genomföra en förnyad prövning av ansökan om registrering som EU-varumärke i syfte att registrera ordmärket "1000 PANORAMICZNYCH" (Registreringsansökan nr 015299704), i synnerhet ur perspektivet att undanröja konstaterade felaktigheter och bedöma att ordkännetecknet "1000 PANORAMICZNYCH" inte motsvarar de registreringshinder som anges i artikel 7.1, särskilt under b och c, i förordning nr 2017/1001, varför det inte föreligger några absoluta registreringshinder,

och/eller

- att tribunalen inte ska tillämpa de registreringshinder som anges i artikel 7.1 b, c och d i förordning nr 2017/1001 eftersom ordkännetecknet "1000 PANORAMICZNYCH" har förvärvat särskiljningsförmåga till följd av användning (så kallad sekundär särskiljningsförmåga), varför det inte föreligger några hinder för att registrera varumärket, samt

- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 7.1 b, c och d i förordning nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 27 februari 2018 – Lidl Stiftung mot EUIPO – Shimano Europe (PRO)

(Mål T-122/18)

(2018/C 142/81)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ombud: juristerna A. Berger och A. Marx)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Shimano Europe BV (Nunspeet, Nederländerna).

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket PRO – Registreringsansökan nr 14 468 904

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 7 december 2017 i ärende R 1332/2017-5.

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och avslå invändning nr 002654773 som framställts mot ansökan om registrering av EU-varumärke nr 014 468 904,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, och
- förplikta Shimano Europe BV att ersätta kostnaderna i förfarandet vid EUIPO.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning nr 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 8.1 b och c i förordning nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 27 februari 2018 – Bayer Intellectual Property mot EUIPO (Återgivning av ett hjärta)

(Mål T-123/18)

(2018/C 142/82)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Bayer Intellectual Property GmbH (Monheim am Rhein, Tyskland) (ombud: advokaterna V. von Bomhard och J. Fuhrmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke (återgivning av ett hjärta) – Registreringsansökan nr 15 701 568

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 7 december 2017 i ärende R 145/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,

- bifalla klagandens överklagande inför EUIPO:s överklagandenämnd, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 2017/1001.

Talan väckt den 27 februari 2018 – Van Haren Schoenen mot kommissionen

(Mål T-126/18)

(2018/C 142/83)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: van Haren Schoenen BV (Waalwijk, Nederländerna) (ombud: advokaterna S. De Knop, B. Natens, A. Willems och M. Meulenbelt)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan prövas i sak,
- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/2232 av den 4 december 2017 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Vietnam och som tillverkas av vissa exporterande tillverkare i Folkrepubliken Kina och Vietnam och om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 5.1 och 5.2 FEU på grund av att den angripna förordningen saknar rättslig grund, alternativt åsidosättande av principen om institutionell jämvikt enligt artikel 13.2 FEU.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 266 FEUF genom underlåtelse att vidta de åtgärder som krävs för att genomföra domen i av den 4 februari 2016, C & J Clark International (C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74).
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artiklarna 1.1 och 10.1 i förordning (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾ och rättssäkerhetsprincipen genom att införa antidumpningstullar mot varor som har övergått till fri omsättning.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 21 i förordning (EU) 2016/1036 genom att antidumpningstullarna har införts utan någon ny bedömning av unionsintresset. Enligt sökanden skulle det i vart fall vara uppenbart oskäligt att slå fast att det förelåg ett unionsintresse av att införa antidumpningstullarna.

5. Femte grunden: Åsidosättande av artikel 5.1 och 5.4 FEU genom att anta åtgärder som går längre än vad som krävs för att uppnå det eftersträvade målet.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).

Talan väckt den 28 februari 2018 – Cortina och FLA Europe mot kommissionen

(Mål T-127/18)

(2018/C 142/84)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Cortina (Oudenaarde, Belgien) och FLA Europe (Oudenaarde) (ombud: advokaterna S. De Knop, B. Natens och A. Willems)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan prövas i sak,
- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/2232 av den 4 december 2017 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Vietnam och som tillverkas av vissa exporterande tillverkare i Folkrepubliken Kina och Vietnam och om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 5.1 FEU och 5.2 FEU på grund av att den angripna förordningen saknar rättslig grund, alternativt åsidosättande av principen om institutionell jämvikt enligt artikel 13.2 FEU.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 266 FEUF genom underlåtelse att vidta de åtgärder som krävs för att genomföra domen i av den 4 februari 2016, C & J Clark International (C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74).
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 5.1 FEU och 5.4 FEU genom att anta åtgärder som går längre än vad som krävs för att uppnå det eftersträvade målet.

Överklagande ingett den 22 februari 2018 – IQ Group Holdings Berhard mot EUIPO – Krinner Innovation (Lumiqs)

(Mål T-133/18)

(2018/C 142/85)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: IQ Group Holdings Berhard (Heckmondwike, Förenade kungariket) (ombud: advokaten S. Carter)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Krinner Innovation GmbH (Straßkirchen, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av varumärket Lumiqs – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 220 053

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 12 december 2017 i ärende R 983/2017-1.

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- tillåta klaganden att fullfölja registreringen med avseende på de omtvistade varorna, enligt ändring, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 1 mars 2018 – Monster Energy mot EUIPO – Nordbrand Nordhausen (BALLER'S PUNCH)

(Mål T-134/18)

(2018/C 142/86)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Monster Energy Company (Corona, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: P. Brownlow, Solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket BALLER'S PUNSCH – Registreringsansökan nr 14 823 306

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 12 december 2017 i ärende R 998/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,

- upphäva invändningsenhetens beslut av den 13 mars 2017 i invändningsärende B002643172,
- registrera varumärket för alla varor som anges i registreringsansökan, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning 2017/1001.

Talan väckt den 21 februari 2018 – Avio mot kommissionen

(Mål T-139/18)

(2018/C 142/87)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Avio SpA (Rom, Italien) (ombud: advokaterna G. Roberti, G. Bellitti och I. Perego)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- i sak, ogiltigförklara kommissionens beslut C(2016) 4621 final av den 20 juli 2016 om godkännande av koncentrationen ASL/Arianespace (ärende COMP/M.7724) enligt artikel 8.2 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer, och
- som en åtgärd för processledning och bevisupptagning, med stöd av artiklarna 88, 89 och 91 b i rättegångsreglerna förplikta kommissionen att förete de handlingar som nämns i avsnitt III i denna ansökan, samt
- förplikta kommissionens att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan riktar sig mot kommissionens beslut C(2016) 4621 final av den 20 juli 2016 om godkännande av koncentrationen ASL/Arianespace (ärende COMP/M.7724) enligt artikel 8.2 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer, publicerat i icke-konfidentiell version den 11 december 2017.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning och brustit i utredning och motivering, då den inte korrekt bedömt risken för avskärmning på marknaden för rymdraketer som sköts av Arianespace, särskilt vad gäller kapacitet, incitament och konkurrensbegränsande verkningar.
2. Kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att inte begära åtaganden avseende marknaden för rymdraketer som sköts av Arianespace, särskilt med tanke på riskerna för konkurrensen till följd av intressekonflikten i Arianespace och risken för utbyte av känslig information mellan Arianespace och ASL.

Talan väckt den 28 februari 2018 – Caprice Schuhproduktion mot kommissionen**(Mål T-157/18)**

(2018/C 142/88)

Rättegångsspråk: *nederländska***Parter**

Sökande: Caprice Schuhproduktion GmbH & Co. KG (Pirmasens, Tyskland) (ombud: advokaterna S. De Knop, B. Natens och A. Willems)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan prövas i sak,
- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/2232 av den 4 december 2017 om återinförande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa skodon med överdelar av läder med ursprung i Folkrepubliken Kina och Vietnam och som tillverkas av vissa exporterande tillverkare i Folkrepubliken Kina och Vietnam och om genomförande av domstolens dom i de förenade målen C-659/13 och C-34/14, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder. Det är samma grunder som de som åberopas i mål T-127/18, Cortina och FLA Europe mot kommissionen.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)



Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV